





## Koronavirus in nič drugega

➔ Dr. Marko Soršak, župan

Januarja smo spremljali novice o »nekem« virusu na Kitajskem. Februarja smo spremljali, da se koronavirus širi po Italiji. V marcu pa je v kratkem času naraslo število okuženih tudi v Sloveniji. Sledili so razni ukrepi.

V prvi polovici marca smo dobili pandemijo in novo vlado, ki je hitro postavljala ukrepe. Vsi člani družbe so/smo bili primorani začeti uporabljati E-stike (E-konference, E-dopise, E-šola, E-glasbeno šolo ...). Današnja tehnologija, za katero smo pred meseci govorili, da nas oddaljuje, nas danes zbližuje in omogoča delno normalno funkcioniranje. Otroke je strah, da letos ne bo počitnic, toda glede na potek E-šolanja menim, da počitnice bodo. Verjamem, da tudi učiteljem ni do tega, da bi vlekli pouk v poletje in so morda tudi zato dodatno motivirani, saj E-šola res funkcionira.

Zaradi razglašene pandemije novega koronavirusa, ki ogroža zdravje in življenje ljudi, je s strani države v izvajanju veliko ukrepov, ki onemogočajo normalno življenje, kot smo ga vajeni. Tudi na občini sprejemamo številne ukrepe, o katerih vas seznanjamo preko naše spletne strani, z njimi želimo poskrbeti za našo skupno varnost in zdravje. Ob tem ponovno pozivam, da se prijavite na BREZPLAČNO SMS OBVEŠČANJE, ki je najneposrednejši in najhitrejši način obveščanja.

Nenehno se govori le o eni temi, pozabilo pa se je na druge pomembne teme, ki so jih mediji potencirali v preteklih mesecih. Pred koronavirusom je bila »top« tema migrantska kriza – danes so migranti omenjeni le, ko naši poslanci ugotavljajo, ali dati vojski policijska pooblastila. Med drugim tudi nič več ne slišimo o krizi v Iranu, ki jo sam imenujem priprave na novo vojno – ali lepše rečeno: vpeljavo demokracije v Iran. O podnebni krizi sploh ne najdemo več objav v mainstream medijih ... Glavne teme so, katera znana oseba se je okužila in kateri ukrepi so pravi ter kateri ne.

Zanimivo bo opazovati Švedsko in Belorusijo, kjer posebnih omejitvenih ukrepov niso uvedli. Torej smo v živem eksperimentu, ki teče, na eni strani rigorozni ukrepi večine držav, na drugi strani Švede in Belorusi s precej ohlapnejšimi omejitvami. Na koncu bomo videli, kateri način je bil v odzivu na pandemijo uspešnejši: tako za gospodarstvo kot za zdravstvo. Običajno je prava pot nekje vmes. Predvsem pa verjamem, da je potrebno biti realen. Virus ne bo izginil aprila, maja ali junija. Čakal nas bo naslednjo sezono in ljudje bomo morali upoštevati določene omejitve, da ne pride ponovno do epidemije oz. pandemije. Letos v začetku leta je bil primer v vrtcu, da je bil zaradi gripe zdrav le en otrok v celotni skupini. Kljub gripi si nismo razkuževali rok, ljudi (tudi z otroki) je bilo ob vikendih največ v nakupovalnih centrih, ponovoletnih sprejemih ... Na nič nismo pazili. Seveda pa je primer koronavirusa zelo težka preizkušnja za nas ljudi in predvsem za svetovno in lokalno gospodarstvo.

Verjamem, da bomo to krizo prebrodili, hkrati pa se bo sistem vrednot pri ljudeh spremenil. Verjamem, da bo sprehod z družino, prijatelji bolj priljubljen kot srečanje v nakupovalnem centru. Verjamem, da bomo po krizi solidarnější. Verjamem, da bomo bolj cenili lokalno pridelano hrano. Verjamem, da bomo bolj cenili sočloveka.

Ob tem gre zahvala prav vsem, ki delate in skrbite, da nam nič ne manjka ter kljub krizi živimo znošno življenje.

## ŽIVLJENJE V OBČINI

- 4 CIVILNA ZAŠČITA V ČASU PANDEMIJE  
Boštjan Horvat
- 8 KAKO ZAŠČITITI PRIDELEK PRED POZEBO?  
Andrej Soršak
- 12 Z IZTREBKAMI POSEJANE ZELENICE  
Stanko Rafolt



8 | HRANA PRIDELANA BLIZU VRTCEV IN ŠOL

## NOVICE Z OBRONKOV POHORJA

- 13 SREČANJE UPOKOJENK Z NAGELJNI  
Oto Šonaja
- 14 PRIDELOVALCI (LOKALNE) HRANE V NAŠI OBČINI
- 20 BILI SMO ENA VELIKA DRUŽINA  
Boris Demšič
- 22 ŽIVLJENJE GRE Z NAMI ALI PA KAR MIMO  
Zdenka Trinko



13 | ŠTEFKA S SRČNOSTJO ZDRUŽUJE UMETNIKE

## KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 23 PESTRO V NOVO DESETLETJE  
Iris Samastur
- 25 POJEMO DOMA, VSAK ZASE IN SKUPAJ  
Breda Germ
- 26 PREDSEDNIK NEPREKLICNO ODSTOPA  
Bruno Kremavc



24 | ŠE BOMO HODILI ...

## ZANIMALO VAS BO

- 27 SREČEN MLADOSTNIK JE ZDRAV IN ŠPORTNO AKTIVEN  
Matija Primec, Gregor Rihtarič, Nika Merkuš
- 27 BREZ ČEBEL SLEDI POMANJKANJE HRANE
- 28 BODIMO DOBRI SOSEDJE  
Žan Krivec
- 29 PRIUČITE SI SVOJEGA DELAVCA  
Nataša Verdinek



30 | BOŠ EN PERGER?



## Civilna zaščita v času pandemije

Občinski štab Civilne zaščite mora biti v času epidemije COVID-19 v nenehni pripravljenosti

Naš občinski štab civilne zaščite (CZ) šteje sedem članov. Trenutno je stalno aktivnih pet članov, ostala dva člana pa nam pomagata po svojih možnostih pri določenih koordinacijah. Dobili smo se na dveh uradnih sestankih ter na štirih sestankih kriznega štaba. V dneh karantene smo v stalni koordinaciji s KO Rdečega križa glede dostave nujno potrebne humanitarne pomoči. Za osebe, ki so same in nimajo družine oz. prijateljev/ljudi, ki bi jim nudili pomoč, je na voljo telefonska številka **031 387 130** in email: **pomoc@hoce-slivnica.si**.

Za vsa vprašanja je država odprla številko 080 1404, kjer dobite odgovore glede simptomov. Informacije o virusu so dostopne na: <https://www.gov.si teme/koronavirus/>.

Izvajamo vse predpisane aktivnosti po protokolih, ki so opredeljeni v delnem načrtu zaščite in reševanja pred naravnimi in drugimi nesrečami, ob pojavu epidemije oziroma pandemije, nalezljive bolezni pri ljudeh v Občini Hoče-Slivnica. Razdelili smo nekaj najnujnejše opreme med prostovoljna gasilska društva za njihovo nemoteno posredovanje ob intervencijah. Nekaj opreme se je razdelilo tudi med občinske koncesionarje. Trudimo se pridobiti vsaj najosnovnejša zaščitna sredstva za podjetja in posameznike, vendar ima v dani situaciji prednost zdravstvo.

Apeliramo na vse občanke in občane, da v času velike požarne ogroženosti naravnega okolja, ob katerem velja prepoved kurjenja za vso državo, ne kurijo v naravi oz. na prostem, kajti in s tem po

nepotrebem izpostavljajo gasilce potencialni nevarnosti okužbe, saj se morajo odzvati na vsako intervencijo. Gasilci v času epidemije vozijo z omejenim številom operativcev, saj morajo upoštevati navodila GZS ob epidemiji.

➔ Boštjan Horvat



## Kurjenje v naravi strogo prepovedano

Navkljub prepovedi občinski gasilci morali posredovati že pri treh požarih v naravi

Vsako leto ob tem času smo vas opozarjali na pomladansko kurjenje v naravi. Le-to je prepovedano pravzaprav skozi vse leto. Veje (beri "zeleni obrez") spadajo pod bio odpadke in jih je potrebno v skladu z zakonodajo tudi odstranjevati, se pravi odpeljati v zbirne centre. Posledično je prepovedano kurjenje le-tega. Je kdo pomislil, da tudi s tem pravzaprav onesnažujemo okolje? Razglašena je velika požarna ogroženost okolja. In koliko ljudi to upošteva? Premalo. Tudi v tem času smo do sedaj imeli že tri intervencije požarov v naravi.

Drugače kot prejšnja leta pa je to, da smo v času razglašene epidemije zaradi koronavirusa covid-19. Vsi vemo, kaj to pomeni, saj je globoko in neizbrisno posegel v naš vsakdan. Ni pouka, ni druženja, ni prostega prehajanja med občinami, veljajo posebni ukrepi pri nakupovanju, zaprte so določene trgovine ...

Tudi v gasilstvu smo sprejeli posebne ukrepe. Že pred razglasitvijo epidemije smo v gasilskem poveljstvu izdali priporočila oziroma navodila za gasilce. Zbiranje v gasilskih domovih je prepovedano, ni sestankov, ni gasilskih vaj ... Na intervencije vozimo (odvisno od obsega) z enim vozilom z zmanjšanim moštvom. Gasilci smo med vožnjo in med intervencijo opremljeni z maskami in rokavicami. Tudi za nas velja varnostna razdalja.

Razkuževanje objektov v skladu z izdanimi odredbami in zakonodajo ne izvajamo prostovoljni gasilci, ampak samo GEŠP. To je gasilska enota širšega pomena. V naši bližini so to poklicni gasilci iz Maribora oziroma GB Maribor. So tudi opremljeni in izšolani za to. Potrebuje se ustrezna kapljevinska obleka, očala, maska, zaščita škornjev. Po končanem delu je potrebna previdnost pri slačenju, ustrezna dekontaminacija in zavrženje uporabljene opreme. Nič nismo naredili, če bi se gasilec po končanem delu okužil! Vsako društvo ima pripravljeno dežurno in rezervno ekipo za primer intervencije. Po vsaki intervenciji sledi razkuževanje vozil, opreme, gasilskega doma in navsezadnje tudi gasilcev.

Mediji so polni obvestil, statistike, opozoril ... Človek več ne ve, kaj bi poslušal in bral. Tudi nas pesti pomanjkanje opreme. Po drobtinah dobivamo zaščitno opremo: rokavice, maske, razkužila ... Letošnji plani poveljstva za prvo polovico leta tako odpadejo. Vse bo zaznamovano z epidemijo.

Na nivoju občine odlično deluje štab Civilne zaščite. Dnevno se slišimo po telefonu ali video konferenci, se obveščamo, usklajujemo in izdajamo navodila. Verjamem, da bomo skupaj uspešno prebrodili tudi to krizo. Uspemo pa lahko samo skupaj – in če se navodil tudi držimo. Na koncu naj vas še enkrat opozorim, da ne kurite v naravi. Vsaka "nebodigatreba" intervencija nas po nepotrebem izpostavlja tveganju. Tu smo za vas, zato bodite tudi vi za nas, in v teh časih ne kurite v naravi. V tem času se je začasno »spremenil« naš pozdrav iz »Na pomoč!« v »Ostanite zdravi!« in »Ostani doma!«

➔ Boštjan Frangež





# Migajte med karanteno in po njej

Iva Ule vam predstavlja sklop vaj, ki jih lahko izvajate doma, na dvorišču in boste z njimi ostali vitalni in zdravi

Ta zadeva s karanteno se bo vlekla še kar nekaj časa. In da se ne bi izgubljali s kakršnikoli »dozami sekiranja«, predlagam, da gremo migat po našem ustaljenem programu, ki ga sicer izvajamo v Večgeneracijskem centru Rogoza. Tudi sama sem pridna in se držim doma, kjer imam možnost koriščenja dvorišča in lahko migam. Zato sem se odločila, da vam pošljem nekaj naših vaj za stabilnejše, korajžnejše in zabavnejše – tako imenovano »karantenanje«.

Bodite zdravi, veseli, smejte se, bodite nori, nagajivi, kreativni, bodite zunaj, bodite otročji, bodite disciplinirani tako, da boste sami vsak dan zavestno odgovorni predvsem za svojo srečo. Zazrite se v sebe, pomenite se s sabo. In bodimo hvaležni za tiste prave stvari, ki štejejo: zdravje, sreča, ljubezen, družina, prijatelji, iskrenost, tovarštvo in prelepo okolje, kjer živimo. In taki ste in taki smo. Tako je po moje tudi prav.

Skratka, migali bomo. Zdaj pa k napotkom za izvedbo številnih vaj. Predlagam, da kot izziv vaje izvajate prvi teden pred ogledalom in se opazujete, občudujete, se smejete sami sebi, se popravljate, izboljšujete. Poskusite za vaje navdušiti še koga doma, predstavite jim jih in jih naučite kaj novega. Zabavno bo, koristilo bo tako fizičnemu kot psihičnemu zdravju. Morda ohranite potem običaj še naprej, tudi po koncu »karantenanja«.

Navodila so napisana tako, da so vam bližja in razumljiva. Poudarek pri vseh vajah, ki jih izvajamo, je na stabilnem trupu, medenici, pravilnem položaju vratne hrbtenice (»glava je podaljšek hrbtenice«). Pri vsaki vaji najprej aktiviramo mišice medeničnega dna, »stisnemo zadnjico«, stisnemo trebušne mišice, ramena potisnemo rahlo navzdol in lopatice približamo k hrbtenici (pazimo na neporušeno držo v prsnem predelu, medenici in pazimo na stabilen položaj, gib naredimo le z rameni lopaticami), glavo potisnemo nazaj tako, da izzovemo rahli podbradek (manj simpatično, pa vendar koristno).

## 1.) RAZTEZANJE

• **Predihavanje:** na začetku s stopanjem na prste (ob vdihu skozi nos odpremo prsni koš, roke ob telesu peljemo navzgor, stopimo na prste. Ob izdihu (2x daljši kot vdih; rahlo forsiran) se počasi spuščamo nazaj na cela stopala; > ponovimo 5x;

• počasen in sproščen **predklon telesa** ob podaljšanem, forsiranem izdihu (s čim bolj iztegnjenimi koleno, konice prstov na roki segajo proti tlu, trup je sproščen, čutite razteg v zadnjem stegenskem, za kolenom, mečnem predelu); > ponovimo 5x;



• Vaja »biba leze«, vaja »strešica«



• Vaja »kobra/tjulen«, »sedi na pete«



• Vaja »vrtavka«, vaja »muca« (mobilizacija vretenc s poudarkom na rotaciji medenice)

• Vaja »razteg leže na hrbtu diagonalno«



• Vaja »odpiranje prsne hrbtenice«



## 2.) VAJA »BANANA RAZTEG«:

Stojiš rahlo razkoračeno na podlagi, palico dvigni v višino ramen (iztegni roke), z desno nogo stopi za levo nogo (iztegni jo), dvigni palico nad nivo glave, nagni se v levo stran (razteg čutimo med medenico in rebri na desni strani), izboči desni bok za povečanje raztega.

> 3X vsaka stran – držim vsakič 20 sekund, nato še 10 sekund z rahlim konstantnim gibanjem v smeri raztega!



## 3.) VAJE ZA STABILIZACIJO IN MOČ

(mišic medeničnega dna, trupa, trebušnih in hrbtnih mišic):

• **aktivacija MMD** (vdih, izdih – daljši kot vdih, tekom izdih stisni mišice MMD, zadrži 5 sekund in popolnoma sprost; > ponovimo 10x;

• **dvig medenice navzgor – most** (vdih, izdih – daljši kot vdih), tekom izdih stisni mišice MMD, zadrži 5 sekund, dvigni medenico navzgor, zadrži 5 sekund, počasi odloži zadnjico na tla (še vedno držiš aktivacijo MMD), ko je zadnjica na tleh, popolnoma sprost; > ponovimo 10x;



• **dead Bug / »mrtvi žuž«** (palica v višini ramen, drži položaj 10 sekund, nato noge povlečeš k sebi, objameš kolena, malo spočiješ (preštej do 10), nato ponovno zavzameš položaj kot na sliki (pravi kot v kolkih, kolenih, ramena glede na trup, čim manj premikanja, aktivirati se morajo trebušne mišice, hrbta ne dvigujemo od podlage!); > ponovimo 10x;



• **dead Bug / »mrtvi žuž«** (palica v višini ramen, z iztegnjenimi rokami jo pelješ nad glavo in nazaj, drži položaj 10 sekund, nato noge povlečeš k sebi, objameš kolena, malo spočiješ (preštej do 10), nato ponovno zavzameš položaj kot na sliki (pravi kot v kolkih, kolenih, ramena glede na trup, čim manj premikanja, aktivirati se morajo trebušne mišice, hrbta ne dvigujemo od podlage!); > ponovimo 10x;



• **dead Bug / »mrtvi žuž« z izmeničnim diagonalnim iztegovanjem in krčenjem nog ter rok;** palico držim v višini ramen z obema rokama, nato levo roko iztegnem ob telesu nad glavo, DESNO nogo iztegnem stran od sebe; desna roka in leva noga sta pri miru (pravi kot v kolkih, kolenih, ramena glede na trup, čim manj premikanja, aktivirati se morajo trebušne mišice, hrbta ne dvigujemo od podlage!); > ponovimo vsako diagonalno 10x;



• **položaj »mizice« oz. štirinožni položaj** (zapestja so pod rameni, kolena pod boki; povsod pravi kot); zadrži 10 sekund, nato sprost; > ponovimo 10x;



• **položaj »mizice« oz. štirinožni položaj** (zapestja so pod rameni, kolena pod boki; povsod pravi kot); istočasno iztegnem levo roko in desno nogo (čim manj premikanja v trupu, bodite stabilni); > ponovimo 10x vsako diagonalno;



• **položaj »mizice« oz. štirinožni položaj** (zapestja so pod rameni, kolena pod boki; povsod pravi kot); dvigni koleno 2 cm od tal (če si na hrbet položite kozarec z vodo, mora ostati le-ta nedotaknjen), si popolnoma pri miru, zadrži 5 sekund, nato sprost; > ponovimo 10x.

## 4.) VAJE ZA STABILIZACIJO IN MOČ SPODNJIH UDOV

(kolk, koleno, gleženj):

• **bridging – most z dvignjeno nogo v zrak v višini sosednjega kolena** (aktivacija MMD, stisni zadnjico, kontrolirano in počasi dvigni medenico v zrak, zadrži 5 sekund, nato iztegni levo nogo v višini desnega kolena – čim manj sunkoviti gibi in čim manj premikanja medenice); > zamenjaj nogi, na vsako nogo ponovimo 5x;



• **počep s palico v višini ramen;**

• **stoja na eni nogi** (palica pred sabo, dvignjena v višini ramen, poravnaj držo – pazi na pravilni položaj medenice, lopatic, prsne hrbtenice, vratu oz. glave), zadrži 10 sekund, menjaj nogo > ponovimo 5x na vsako nogo!



• **izpadni korak naprej s palico v višini ramen** (aktivacija stabilizatorjev trupa in MMD, pravi kot v kolku in kolenu, stabiliziraj lopatice, poskusi, da se koleno zadnje noge v času izpadnega koraka ne dotika tal; čim manj sunkovitih gibov, čim manj premikanja trupa, medenice – vse kontrolirano); > ponovimo 5x na vsako nogo;



• **izpadni korak naprej s palico nad nivojem glave in nagibom trupa v levo in desno** (aktivacija stabilizatorjev trupa in MMD, pravi kot v kolku in kolenu, stabiliziraj lopatice, poskusi, da se koleno zadnje noge v času izpadnega koraka ne dotika tal. Čim manj sunkovitih gibov, čim manj premikanja trupa, medenice – vse kontrolirano). > ponovimo 5x na vsako nogo!



• **izpadni korak vstran s palico pred sabo v višini ramen** (stoja na eni nogi, počasi stopiš vstran, se nasloniš na odloženo nogo, narediš rahel počep (pazi, da ne potiskaš kolena naprej, odrineš, vstaneš v začetni položaj; aktivacija stabilizatorjev trupa in MMD, pravi kot v kolku in kolenu, stabiliziraj lopatice; čim manj sunkovitih gibov, čim manj premikanja trupa, medenice – vse kontrolirano); > ponovimo 5x na vsako nogo!

Na koncu si vzemite še 10 minut časa za čisto sprostitev (ob meditativni glasbi ali brez; prostor naj bo miren in topel); uležete se na hrbet, zaprite oči, iztegnite roke in noge, sprostite celo telo, dovolite si odplavati z vašimi mislimi nekam, kjer vam je prijetno (kraj, spomin, ljudje ..., karkoli, kar iz vas potegne tisto toplo, sproščujočo, radostno in prijetno energijo ter posledično počutje). Dovolite si tam ostati in se nato počasi spet predramite. Malo še poležite, nato počasi, z uporabo mišic celega telesa pravilno vstanem (bok, štirinožni položaj, dvigni trup navzgor, pogled pred sebe, nogo dobro podloži in vzravnano (poskusi brez pomoči rok – naj ti pomaga trup, zadnjica, noge) vstaneš.

➡ Iva Ule



## Hrana pridelana blizu vrtcev in šol

Prizadevanja javnih ustanov in kmetov, da bi lokalno pridelano hrano ponovno v čim večjih količinah vključevali v obroke naših otrok, počasi rojevajo sadove

Naši otroci v šoli ali vrtcu preživijo velik del dneva, veliko jih ima tam tudi vse obroke hrane. A nas kot starše, ki želimo svojim otrokom najboljše, zanima, kakšno hrano jedo otroci v naših šolah in vrtcih? A nam je mar, ali hrana prepotuje tisoče kilometrov iz najrazličnejših intenzivnih pridelovalnih sistemov ali pa je pridelana v bližini šole ali vrtca in pobrana in pripravljena še isti dan? Prizadevanja javnih ustanov in kmetov, da bi lokalno pridelano hrano ponovno v čim večjih količinah vključevali v obroke naših otrok, počasi rojevajo sadove.

Lokalno pridelana hrana ima številne prednosti. Pridelana je na slovenskih tleh, ki so v primerjavi z večino tujih držav manj onesnažena s pesticidi, nitrati in težkimi kovinami ter manj iztrošena zaradi uporabe sintetičnih mineralnih gnojil. Če je pridelana na ekološki način, je onesnaževal v njej še manj. Ker je pot hrane od njive do krošnika kratka, je na tej poti manj možnosti za dodatno kontaminacijo. Lokalno tudi lažje izvajamo nadzor glede varnosti in kakovosti kmetijskih pridelkov, pa tudi sledljivost je mnogo bolj zagotovljena kot pri hrani, ki prihaja iz oddaljenih delov Evrope oz. sveta. Ni potrebno posebej poudarjati, da imata sadje in zelenjava, ki dozorita na kraju rasti, več hranilnih snovi. Ko prodajamo lokalno, nam tudi ni treba saditi sort, ki so bile vzgojene, da uspešno prestanejo transport in čim dalj zdržijo na prodajnih policah, pri tem pa je bila žrtvovana njihova kakovost glede vsebnosti hranil.

To, da smo siti, še ne pomeni tudi, da smo »nahranteni«. Hrana mora biti pridelana na čistem zraku, kakovostnih tleh, s kakovostnim semenskim materialom, na zdravju prijazen način (ekološko), kakovostno pobrana in skladiščena. Če je ob kratki verigi zagotovljeno še vse naštet, lahko rečemo, da je lokalna hrana tudi bolj zdrava.



➡ Tamara Korošec ➡ Miša Pušenjak

## Kako zaščititi pridelek pred pozebo?

Uporaba razpršilcev nad krošnjami je trenutno najbolj dostopna metoda za zaščito pred mrazom za številne sadne vrste



Kljub globalnemu segrevanju se lahko tveganje za pozebo v rastni sezoni celo poveča. Če se rastna doba začne prezgodaj in se kasneje pojavi ohladitev, pride do spomladanske pozebe. Gospodarska škoda, ki nastane zaradi pozebe, je večja kot zaradi posledic katerih koli drugih vremenskih pojavov. V Evropski uniji se je leta 2017 že pokazalo, kako je sektor sadja in zelenjave občutljiv, saj je škoda zaradi pozebe v sadjarstvu in vinogradništvu dosegla rekordno visoke vrednosti.

Metode zaščite pred pozebo, ki se trenutno uporabljajo, so v bistvu enake, kot so jih uporabljali v zadnjih desetletjih 20. stoletja. Večina metod je pasivnih (preventivnih) in se izvajajo že pred nastopom pozebe. To so na primer izbira lokacije, odvajanje hladnega zraka, izbira ustreznih vrst in sort, pravilna rez, prekrivanje rastlin z zastirkami, ukrepi za povečanje toplotne prevodnosti tal, nadzor z bakterijami in uporaba kemikalij. Druge metode so aktivne in se izvajajo, ko se pojavijo temperature pod kritično vrednostjo. Te vključujejo razpršilce in mikrorazpršilce za oroševanje nad in pod krošnjami, megljenje, grelnike, premične grelnike, vetrnice, helikopterje, pene in kombinacije teh metod. Pri vseh omenjenih metodah je treba upoštevati, da so učinkovitost in neželeni učinki močno odvisni od različnih notranjih

(npr. sorte, prehranjenosti rastlin) in zunanjih dejavnikov (npr. razmer ob/po nanosu).

Kljub tako široki paleti obstoječih metod je pozeba še vedno izziv za večino sadjarjev. Vse te klasične metode imajo precej omejitev, zlasti glede zahtevnosti izvedbe in/ali so drage. Pred kratkim so predlagali nekaj aktivnih metod: vetrni stroji, ki pihajo navzgor (znan kot sistem SIS) in vodoravni puhalniki za vroč zrak (vlečeni s traktorjem ali statični), vendar njihova učinkovitost ni dokazana.

Strokovnjaki, raziskovalci in kmetje skupine EIP Focus Group smo opredelili nekatere ključne vidike, ki lahko pridelovalcem pomagajo pri lažjem premagovanju izzivov, povezanih s škodo zaradi pozebe, na primer:

- Uporaba razpršilcev nad krošnjami je trenutno najbolj dostopna metoda za številne sadne vrste in vsestranska, vendar jo je mogoče še izboljšati, npr. z zmanjšanjem porabe vode.

- Poznavanje lokalne mikroklimе in topografije površja, npr. pretoki hladnega zraka so ključni za učinkovito uporabo katere koli zaščitne metode.

- Kritična temperatura, pri kateri pride do poškodb rastlin, ni odvisna samo od okoljskih razmer, ampak tudi od razvojne faze rastline. Tako bi znanje o fenologiji lahko pripomoglo k natančnosti številnih modelov napovedi.

- Pri aktivni zaščiti pred pozebo sta ključnega pomena čas in spremljanje okoljskih parametrov (temperatura, zračna vlaga, smeri in hitrost vetra).

V preglednici je prikazan pregled pasivnih in aktivnih metod po skupinah sadja ter komentarji za vsako od metod (glej dodano preglednico).

➡ Andrej Soršak



Metode	Pečkarji in koščičarji	Grozdje	Jagodičje	Komentarji
Izbir lokacije; odvajanje hladnega zraka; izbor sadnih vrst, sort, klonov	***	***	***	Kadar so dejavniki/razmere ugodni
Arhitektura drevesa	**	**	**	Višje krošnje
Prehrana sadnih rastlin	*	*	*	Možna večja zaščita v primeru zakasnitve določenih fenofaz
Pravočasna in pravilna rez	**	**	nihajoče	Pri jagodičju odvisno od sadne vrste in kondicije rastlin
Nega tal in namakanje	*	*	*/**	Pri jagodičju odvisno od sadne vrste in kondicije rastlin
Beljenje debel	***	***	***	Uporablja se za obnavljanje poškodb, poškodovani nezaščiteni deli
Nadzor z bakterijami	*/**	*/**	*/**	Omejene informacije
Kemična sredstva	*/**	*/**	?	Bakterijska sredstva/ rastni regulatorji
Peči	***	***	***	Lahko so izredno učinkovite, vendar drage
Vetrnice, helikopterji	**	**	**	Ob močnih inverzijah
Razpršilci (oroševanje); zaščita s peno, pokrivanje rastlin	***	***	***	Razpršilci so zelo učinkoviti (temp. ob občutljivih organih naj bo okrog 0 °C, masa ledu lahko predstavlja problem).
Površinsko namakanje	**	**	**	Poplavljanje je pogostejše učinkovitejše
Kombinacija (aktivnih) metod	različno	različno	različno	Odvizno od vključenih metod. Uporablja se za povečanje učinkovitosti posamezne metode
Premični grelniki, navpični puhalniki	?	?	?	Omejene izkušnje in nasprotujoča poročila, vendar verjetno ne delujejo pod vsakimi pogoji



## »Vino in zdravje«

Zmerno pitje vina naj bo del naše prehrane

**Vino je kmetijsko prehrabeni pridelek, pridobljen s popolnim ali delnim alkoholnim vrenjem drozge ali mošta, pridelanega iz grozdja žlahtne vinske trte - Vitis Vinifere. Dobro vino je pridelek skupnega, skrbnega, umnega dela vinogradnika in vinarja. Vino se rodi v vinogradu, neguje in dozori pa v kleti. Dobro vino je po kakovosti lahko namizno, kakovostno ali vrhunsko.**

Mnogi razmišljajo in govorijo o vinu kot o pijači, ki se prileže ob določeni priložnosti, torej ob jedi, ob kramljanju ali ob praznovanju. Nekateri pa menijo, da je vino nevarno, ker vsebuje alkohol, za posameznike je vino celo tabu.

Kemijska sestava vina je zelo pestra in bogata. Odvisna od naravnih danosti, pridelave grozdja, sorte in tehnologije predelave grozdja ter od nege in hranjenja vina.

V vinu niso le alkoholi, kisline in sladkorji, temveč več kot tisoč drugih sestavin, ki bogatijo to izjemno pijačo. Je pa v vinu največ vode, in sicer od 75 do 85 %, alkohola od 8,5 do 15 vol.%, skupnih kislin od 4,5 do 8 g/l, vino ima nizek pH (2,9 do 3,8), sladkorjev lahko ima od 1 do 50 g/l in več, v malih količinah pa vino vsebuje še minerale, aldehide, estre, dušikove snovi, fenolne snovi, od katerih je najpomembnejši resveratrol, pa tudi aromatične snovi, vitamine itd.

Velikokrat je vzrok prekomernega uživanja vina in posledic prav iz pomanjkanja tozadevne vinske kulture, samodiscipline, vzgoje, tako v družini kot v šoli.

V vinorodnih deželah je vino spremljevalec človeka od rojstva do smrti. Zato bi moral biti vsak posameznik do podrobnosti poučen in seznanjen o dobrih in tudi škodljivih učinkih vina na človeški organizem in življenjsko okolje.

Vino je pijača, ki že od nekaj velja kot spremljevalka človeka in njegovega zdravja. Že od svetopisemskih časov so mu pripisovali zdravilno moč.

Hipokrat, Pasteur, Plutarh in drugi velikani človeštva cenijo vino kot sredstvo, ki utrjuje telo in dušo ter hkrati prebuja naša čustva. Vino je bilo zmeraj zelo pomemben "pospeševalec" človekovega napredka. Med veleumi človeštva je bilo le malo abstinentov. Trdijo celo, da vino prispeva k izostritvi duha. Zgodovina ugotavlja, da se je kultura hitreje razvijala tam, kjer je človek gojil vinsko trto.

Tudi danes zdravniki priporočajo kozarec ali dva na dan. Po dr. Petru Kapšu, zdravniku in piscu knjig o vinu in zdravju, je vino veljalo za sestavni del dobre hrane in nepogrešljivi del najboljših obrokov. Zmerno uživanje vina veča veselje in dobrodušnost, odganja skrbi in ustvarja življenje lažje in udobnejše. Zdravemu daje moč in samozavest, bolniku pa zdravilo in okrepcilo.

Vino je pravi serum, najstarejši izmed vseh, najimunitnejši v svoji sestavi in najzanesljivejši po svojih učinkih. Kot vse alkoholne pijače je tudi vino raztopina etilnega alkohola in drugih snovi, v tem pogledu se ne razlikuje od drugih alkoholnih pijač. A vse bolj je očitno, da se vino razlikuje od piva, žganja in je iz več razlogov od njiju bolj zdravo.

»Če bi ovirali pitje vina, bi mnogi iskali užitke in omamo v žganih pijačah in drugih drogah, ne pa v vinu, ki je med vsemi za zdravje še najmanj škodljivo«. Tako je o vinu zapisal dr. Dražigost Pokorn.

Danes vino s svojo sestavo spet pridobiva veljavnost kot najbolj zdrava in higienična pijača, kar je zapisal že veliki Louis Pasteur. Vino, vkomponirano v primerni količini v obrok hrane, pripomore k bolj kakovostnemu življenju vsakega posameznika. Če bi dali na tehtnico pozitivne in negativne učinke, ki jih lahko ima vino, bi se jeziček prevesil v pozitivno stran.

Pa poglejmo pozitivne vplive vina na človeški organizem:

- ugodno deluje na prebavo,
- deluje antiseptično - ščiti pred okužbo,
- ugodno vpliva na ožilje ter ima preventivno delovanje pri arterioskerozi in srčnem infarktu,
- zmanjšuje riziko raka,
- ugodno vpliva na počutje in razpoloženje,
- odpravlja utrujenost.

Že stari narodi v davni so spoznali, da je vino pijača, ki sodi med živila. V mnogih deželah spada kozarec vina k vsakdanjemu obedu, južini ali večerji, tako je tudi pri nas. Če ljudje uživajo vino zmerno, se ni kaj bati. Zmernost je ena od štirih človekovih kreposti. Ob njej so še modrost, pravičnost in srčnost. Te vrline so med seboj tesno povezane: če človek nima ene, nima nobene. Zmernost pa se seveda ne nanaša samo na uživanje vina, ampak na celotno človekovo doživljanje in ravnanje. Ostanite v teh težkih dneh zdravi in si privoščite kozarec vina, za zdravje!

➔ Tadeja Vodovnik Plevnik, specialistka za vinarstvo



## Županova čajanka ob dnevu žena

Kultura in druženje z izvrstnim saksofonistom sta polepšali nedeljsko praznično popoldne

**Veliko se nas je odzvalo na županovo povabilo na čajanko, ravno na nedeljo, 8. marca, na dan žena. Dvorana nas je pričakala v praznični »preobleki«, mize s prti, rožico, sladkimi dobrotami, iz kota je dišalo po čaju in kavici.**

Po pozdravnem govoru, čestitki za praznik, je župan, kar sam prevzel vlogo »voditelja« in predstavil glavnega gosta večera, zasl. red. univ. prof. mag. Ota Vrhovnika, vrhunskega saksofonista, ki je bil dolga leta zaposlen kot profesor saksofona na Dunaju. Po upokojitvi se je odločil, da se vrne v rodno Slovenijo, natančneje v Maribor (čeprav je po rodu Korošec). Celo življenje ga spremlja glasba, ki mu daje moč, strast, romantiko, srečo, veselje, ljubezen, spoštovanje, zato se je odločil, da bosta skupaj z ženo Ireno vse to delila med dobre ljudi. Njegov koncert je nekaj posebnega. Igra, poje, pripoveduje o sebi, tudi kakšnega

vica se spomni, skratka, poskrbi, da je njegov koncert nekaj posebnega, za dušo in toplino src.

Namen druženja je bil dosežen, obiskovalke kot tudi obiskovalci smo uživali ob dobro glasbi zimzelenih melodij po izboru saksofonista. Slabe tri ure (z odmori za klepet) so minile, kot bi trenil, župan je začel in tudi zaključil koncert z besedami: »Hvala vsem, da ste prišli, hvala Otu Vrhovniku in upam oziroma verjamem, da še kdaj ponovimo koncert saksofona v Hočah«. Hvala županu in njegovi ekipi za res dobro darilo ob dnevu žena, »pa še kdaj« in nasvidenje.

➔ Zdenka Trinko



## Ko smo se še lahko družili ...

»Župan nas vabi za naš praznik, gremo v nedeljo v dvorano?« smo se vabile med seboj. In smo šle in ni nam bilo žal ... Hvala občini in županu, da smo lahko doživeli to enkratno druženje, tudi ob odličnem vinu in Štekarjevih drobnih sladica, ki so kar same vabile.

Gosta sem že poslušala na dobrodelnem koncertu Škofijske gimnazije A. M. Slomška, ko je navdušil staro in mlado, ko je vstala vsa ogromna dvorana in ga najraje ne bi pustili z odra. Toda takrat se mu je mudilo, to nedeljo pa je imel čas samo za nas. Nikamor se mu ni mudilo, bil je enkratno razpoložen - in tudi mi smo od navdušenja vstali.

Oto Vrhovnik ni samo odlični glasbenik, zna biti tudi igralec in animira poslušalce, dokončno obvlada to odrsko sceno. Vsaka publika je zanj najboljša, in to zna ljudem tudi pokazati, ko stopi do miz, se malo pogovori in pošali - in gre do sosednje mize ... »Obrt«, ki jo je izvežbal na nešteti nastopi po svetu! Pri svojih 70 letih ohranja dovolj moči, da zaigra kar nekajkrat na dva saksofona hkrati, da se niti po dobrih dveh urah igranja ne utruji.

In resnično smo uživali ob vedno lepim melodijah, ob glasbi, ki jo je vrtela njegova žena, božali pa so nas zvoki njegovega saksofona. Zbrali smo se tisti, ki imamo radi glasbo - in bili smo prevzeti: moja sosedja je ves čas mrmrala in si prepevala in zasrbele so jo pete, da bi najraje zaplesala ... Pa ne samo ona - vsi smo po malem mrmrali ob znanih melodijah, tiste hitre spremljali s ploskanjem, nekatere je kar dvigovalo s stolov, dokler nista Jožica in Zorjan ob Golicu tudi zaplesala ... Na Otovo pobudo smo odpevali tudi refrene - in res smo postali najboljša publika. Vsa dvorana je sredi postnega časa pela tudi tisto znano Alelujo, ko da bi se zavedali, da je letos v velikonočnem času ne bomo mogli peti skupaj ...

➔ Majda Strašek Januš



## Smetenje in odlaganje odpadkov

V naši okolici se znova pojavljajo divja odlagališča odvrženih odpadkov

Že dalj časa opažamo, da se v naši okolici pojavljajo divja odlagališča odvrženih odpadkov. Tako odvrženi odpadki kazijo naravo in kvarijo podobo našega kraja in zmanjšujejo kakovost bivanja. Predstavljajo grožnjo okolju, posledično pa grožnjo tudi vsem nam, saj pogosto vsebujejo nevarne snovi, ki lahko prodrejo v podtalnico in nepovratno onesnažijo vire pitne vode in poslabšajo kakovost prsti. Nezakonito odlaganje odpadkov v naravo je prepovedano in nedopustno (gre za prekršek ali celo kaznivo dejanje). Prav tako je prepovedano odlaganje odpadkov poleg kesonov na ekoloških otokih in pred Zbirnim centrom v Slivnici izven odpiralnega časa (poletni odpiralni čas: v torek, od 13. ure do 18. ure in v soboto, od 08. do 13. ure).

**Pozivamo vse občane, da aktivno opazujejo svojo okolico in morebitne kršitve in kršitelje prijavijo na sedež Občine Hoče-Slivnica, Pohorska cesta 15, 2311 Hoče (tel. št.: 02/616-53-20) ali Medobčinski inšpektorat in redarstvo Maribor (tel. št.: 02/22-01-516 ali na E-mail [medobcinska.inspekcija@maribor.si](mailto:medobcinska.inspekcija@maribor.si)), ki je pristojen organ za kaznovanje tovrstnih kršitev.**



## Z iztrebki posejane zelenice

Občina Hoče-Slivnica je na novo postavila kar 15 košev za pasje iztrebke



**Ponovno pozivamo lastnike psov, da pri sprehajanju svojih pasjih ljubljencev na javnih površinah poskrbijo za ustrezno odstranjevanje pasjih iztrebkov. Ne gre za posamezne kupčke pasjih iztrebkov, ki so skriti v grmovju, ampak so z njimi posejane zelenice, otroška in športna igrišča, sprehajalne poti in celo pokopališča.**

Ponavadi vsi kritiziramo in se zgražamo nad iztrebki malih živali, vendar je zelo očitno, da veliko število vodnikov psov pasjih iztrebkov ne pobira. Pri vsem tem so najmanj krivi psi, ki žal ne morejo nositi vrečke in sami za seboj pobirati svojih iztrebkov. Pri pobiranju iztrebkov ne gre le za estetski videz, ampak tudi za zdravstveni, higienski in okoljski vidik vseh, ki sobivajo in uporabljajo javne površine. Pasji iztrebki ne sodijo med biološke odpadke, temveč med splošne komunalne odpadke.

Občina Hoče-Slivnica je na novo postavila koše za pasje iztrebke (za vrečke poskrbijo lastniki psov) na naslednjih lokacijah:

Kraj	Lokacija
SLIVNICA	Park Slivnica*
RADIZEL	Križišče Kolmanova-Grajska*
	Park Curlek
HOTINJA VAS	Igrala pri ribniku
POLANA	Pri igrišču
ZG. HOČE	Medoviti vrt pri OŠ Reka-Pohorje
BOHOVA	VO Bohova
	ŠP Bohova
SP. HOČE	Pri igralih (VŠD)*
	AP pri blokkih (Pohorska c.)*
	Avtobusna pod Malajnerjem
ROGOZA	Samova pri blokkih
	ŠP Rogoza
PIVOLA	Parkirni plato
HOČE-SLIVNICA	Kolesarska steza pri ribniku

Pa še nekaj pomembnejših členov Odloka o javnem redu in miru v Občini Hoče-Slivnica:

- psov ni dovoljeno voditi na otroška in športna igrišča, pokopališča;
- na ulicah in trgih, na rekreacijskih površinah ter na drugih gosto poseljenih območjih občine, ki so namenjena pešcem, se morajo psi voditi le na povodcih, popadljivi psi pa nositi tudi nagobčnik;
- lastniki in vodniki psov morajo na območju občine z vseh površin, ki niso v lasti lastnika živali, sproti odstranjevati pasje iztrebke;
- za nadzor nad izvajanjem tega odloka sta pooblaščenata komunalna inšpekcija in medobčinski inšpektorat, ki sta pristojna tudi za izdajo odločb in izrekanje denarnih kazni.

Mnogo užitek z vašimi štirinožnimi kosmatinci vam želimo.

## Srečanje upokojenk z nageljni

Nekdanje sodelavke na naši občini so se srečale ob dnevu žena

Tako kot že nekajkrat so se tudi letos ob dnevu žena srečale upokojenke – nekdanje sodelavke, ki so bile pred upokojitvijo zaposlene na Občini Hoče-Slivnica. Tudi tega srečanja se niso udeležile vse. Toda Sonja, Vlasta, Marija in Kristina so s tem pokazale, da jim dan žena še vedno veliko pomeni. Z veseljem so se spomnile praznovanja tega praznika v okoljih, kjer so bile zaposlene. Seveda pa še posebej z veseljem tudi tega praznovanja, ko so bile zaposlene na Občini Hoče-Slivnica. V prijeten vzdušju obujanja spominov je popoldan kaj hitro minil in so odšle domov, tako kot se spodobi, vsaka s svojim nageljnem. Pred tem pa so si še obljubile, da se bodo ob tem prazniku srečevale tudi v prihodnjih letih.

➡ Oto Šonaja



## Štefka s srčnostjo združuje umetnike

Na dvorcu Štatenberg so odprli razstavo, na kateri razstavljajo slikar Vojko Kumer, Franc Kolar ter sedem članov Združenja rezbarjev in modelarjev Slovenije

Na dvorcu Štatenberg so odprli razstavo, ki je vredna ogleda. Razstavljajo slikar Vojko Kumer, Franc Kolar ter sedem članov Združenja rezbarjev in modelarjev Slovenije. V čudovitem ambientu umetnosti je galerija Attems na dvorcu Štatenberg dobila nov pomen. Izjemna dela, ki bogatijo svet umetnosti in bodo zagotovo očarala tudi vas.

Kulturni program so izvedli učenci glasbene šole Slovenska Bistrica – godalni trio violin, Danijela Dacinger je recitala svoje najlepše pesmi, ki pobožajo dušo. Predstavljeni so bili tudi razstavljalci. Minka Jerebič, sekretarka Ministrstva za kulturo RS, v svojem govoru ni mogla skriti navdušenja nad izjemno sposobnostjo Štefke Jesenek – Šeše, ki predano, srčno in z vso ljubeznijo združuje umetnike iz cele Slovenije.

Vojko Kumer iz Malahorne si je vedno želel biti slikar. Kljub temu da je opravil sprejemni izpit na Srednji šoli za oblikovanje v Ljubljani, ga je dal oče učiti za mizarja. Vendar se Vojko umetnosti ni odrekel, še bolj se ji je posvetil. Slika naturalistično, izogiba se cenenemu slikanju. Svojo slikarsko domišljijo usmerja v tehnične inovacije. Iz svojega idiličnega okolja, kjer živi, črpa navdih za svoje ustvarjanje.

Slikar Franci Kolar ima posebno slikarsko tehniko, po kateri je prepoznaven. Namesto čopiča uporablja igle, likalnike in druge pripomočke, ki jih je izdelal sam. Slika z voskom in pogosto uporablja staro slikarsko tehniko enkavstiko, kar pomeni, da uporablja topel vosek in smolo, pomešano s pigmenti, ki jo nanaša na platno že več kot trideset let. Uporablja vrsto tehnik, ki so drugim slikarjem v Sloveniji še neznane, v tujini jih pa že uporabljajo.

Člani združenja rezbarjev in modelarjev Slovenije so mojstri umetnosti, ki dajejo moč in novo življenje lesnim stvaritvam. Razstavljajo: Janko Sila, Rafael Kočina, Peter Gojkovič, Janez Grauf, Srečko Ornik, Marijan Krajnc in Rudi Novak.

Kulturni program je odlično vodila Danijela Dacinger. Po odprtju razstave so ob pogostitvi in druženju obiskovalci izrekli veliko pohval. Ko bo dvorec Štatenberg ponovno odprt, si jo lahko ogledate tudi vi.



➡ Marjeta Klajnšek



## Pridelovalci (lokalne) hrane v naši občini

### Kmetija Krajnc

Dobrodošli na kmetiji Krajnc. Pri nas lahko kupite kozje mleko in izdelke iz kozjega mleka, kot so: mladi kozji sir, jogurt, skuta, kefir. Naše izdelke prodajamo na naši kmetiji in trgovinah (Pomurske mlekarne – poslovalnica Ptuj, Ptujski Škrncl, trgovina Snopje v Ljutomeru) ter tržnicah (Pohorska tržnica, tržnica Maribor Tabor, tržnica Pobrežje). Najdete nas na naslovu Gorišnica 85 b. Več informacij na telefon **051 242 216** ali po elektronski pošti [kozji.rog@gmail.com](mailto:kozji.rog@gmail.com).



### Prodajni center Botanični vrt Univerze v Mariboru

Prodajni center Botanični vrt Univerze v Mariboru se nahaja na naslovu Pivola 90 a, 2311 Hoče. V prodajalni, ki je odprta od ponedeljka do petka med 9. in 16. uro ter v soboto med 8. in 13. uro, najdete jabolka, olje, ajdovo kašo, vino, žganje, jabolčne krhlje, jabolčni kis, 100 % sokove in jabolčne kocke, oblite s čokolado. Več informacij na telefon **051 696 272**.



### Čebelarstvo Cesar

Nekoč so Slovenci čebelarili na cesarskem Dunaju, danes pa se Cesarjeve čebele pasejo na enem izmed zelenih biserov Slovenije, Pohorju. S postopnim prebujanjem narave, glede na nadmorsko višino, imajo čebele na voljo obilno in dlje časa trajajočo pašo. Rastlinje, ki raste in cveti v pogojih, kjer je človeški vpliv minimalen, zagotavljajo visoko kakovostnem med z geografsko označbo. Ko za vsakim kozarcem slovenskega medu stoji odgovoren čebelar! Čebelar Marko, s ščepcem inovativnosti, medu doda domiselne okuse in jih spremeni v medeno razvajanje brbončic, za kar je prejel številne nagrade in priznanja. Zadnji največji Markov dosežek za čebelarstvo je nominacija **IMK 2019 za inovativnega mladega kmeta**, kjer je bil razglašen med osem inovativnih mladih kmetov Slovenije.

Nudimo različne vrste medu (cvetlični, akacijev, kostanjev, gozdni, ajdov), kremni med z zanimivimi dodatki (cimet, ingver, čokolada in lešniki, gozdne borovnice, maline, aronija, cvetni prah in matični mleček, čili), medico – medeno vino, penečo medico (slovenska in svetovna posebnost!), darilni program medenih izdelkov. Po predhodnih naročilih izvajajo tudi apiturizem – čebelarstvo. Sprejemajo majhne in velike skupine za ogled čebelarstva ter jim nudijo razvajanje brbončic s pokušanjem njihovih dobrot.

Najdete nas doma (Pot na Rute 8, Razvanje, 2000 Maribor), spletna trgovina (<http://www.medica-cesar.si>), stojnica na različnih dogodkih, prodajalne s slovenskimi dobrotami po Sloveniji. Več informacij na telefon **041 609 348** ali po elektronski pošti [info@medica-cesar.si](mailto:info@medica-cesar.si).



### Pohorska žganjekuha

V lanskem letu je hobi prerasel v Pohorsko žganjekuho, ki je bila registrirana v novembru. Od meseca decembra smo vsako soboto prisotni na Pohorski tržnici, kjer imamo svojo stojnico. Prodajamo tudi doma (Pivola 48 f, 2311 Hoče) ob predhodni najavi na telefonsko številko **041 575 060** ali [suzana.dvorsic@trirea.net](mailto:suzana.dvorsic@trirea.net). Nudimo več vrst žganja in likerjev. V našo ponudbo pa smo dodali še razkužila za roke in razkužila za površine.



### Gostišče Bor Rogoza

Gostišče Bor se nahaja na naslovu Rogoška cesta 10, Rogoza; gostišče je odprto vse dni v tednu, kjer vsak dan ponujamo več vrst sveže pripravljenih malic in jedi po naročilu. Vse dni v tednu, tudi med prazniki, vam lahko hrano dostavimo na dom ali v službo po predhodnem naročilu na telefon **02 629 62 73** ali **070 646 625**. Naročila dostave malice in kosil sprejemamo med 8. in 12. uro.

### Prodaja zeliščnih čajev Hiti

- prodajajo tudi na Pohorski tržnici -

Nudimo vam naravne zeliščne čaje (več kot 40 vrst), nabrane v Sloveniji. Pri nas najdete čaje artičoke, njivske preslice, korde benedikta, melise, mete, islandskih lišajev, koprove, žajblja, materine dušice, ajde, rmana, sivke, gladišnika, vrbovca, zlate rozge, hmelja, ameriškega slamnika, regrata (suih listov ter korenin). V sezoni nudimo tudi vrtno sadiko bazilike, paprike, paradižnika, radičev, različnih solat ter zelenjave. Več informacij na telefon **041 481 174**.



### Aronia-BBP

Izdelke Aronie-BBP je možno kupiti v kmetijskih zadrugah Hoče, Selnica ob Dravi, Ruše, v mesarijah Skodič, Pohorske mesnine, Kikel, Čas, Kungoške mesnine in Kodila ter seveda na Pohorski tržnici. Več informacij na spletni strani [www.aronia-bbp.com](http://www.aronia-bbp.com).



### Kmetija Darje Potočnik

- prodajajo tudi na Pohorski tržnici -

Na kmetiji Darje Potočnik dobite korenje, krompir in solato (ze leno, radič ali regrat). Najdete nas na naslovu Pot na rute 38, 2000 Maribor. Več informacij na telefon **031 432 310**.



### Čebelarstvo Gaja

Čebelarstvo Gaja ima v ponudbi cvetlični, kostanjev in ajdov med. Nektar in mana za med čebelarstva Gaja sta nabrana v Brunšviku in njegovi okolici ter na Pohorju, kamor čebele prepeljemo na kostanjevo pašo.

V naši ponudbi sta tudi Gajina ajdova kaša in Gajina ajdova moka, saj prazna polja po prvi žetvi posejemo z ajdo, da bi lahko ponudili vedno bolj iskani in cenjeni ajdovi med. Z našimi pridelki se vračamo h koreninam in tradicionalnim jedem, kamor sodi tudi naše domače bučno olje.

Čebelarstvo Gaja najdete na naslovu Brunšvik 68e, 2327 Rače, kjer se lahko oglasite vsak dan med 9. in 19. uro. Vsako soboto smo med 9. in 12. uro prisotni tudi na Pohorski tržnici v Pivoli. Več informacij na telefon **031 537 147**, naročene izdelke pa vam lahko pripeljemo tudi na dom.







## Sveža jajca iz jajcemata

Občanom bi radi ponudili kakovostna domača jajca iz proste reje kmetije Sušek. Občani si lahko postrežejo sami na jajcematu, ki je tik ob hiši. Hiša se nahaja ob novem krožnem prometu v Slivnici. Imam pa tudi prodajo na domu, kjer je treba pozvoniti.

## Kmetija Frangež

- prodajajo tudi na Pohorski tržnici -

Kmetija Frangež iz Brezule 42 v Račah vam nudi svežo solato, redkvico, špinačo, blitvo, čebulo, sadni kruh, kekse, gibanico, suhe salame in meso iz tunke. Več informacij na telefon **031 561 776** med 8. in 19. uro (vsak dan, razen nedelje) ali pa nas kontaktirajte po elektronski pošti [barby.petric@gmail.com](mailto:barby.petric@gmail.com).



## Kmetija Šolar

- prodajajo tudi na Pohorski tržnici -

Na kmetiji Šolar iz Marjete na Dravskem polju 71 lahko dobite več vrst kruha, potice, gibanice in drobno pecivo. Več informacij na telefon **051 307 693**.



## Kmetija ob potoku

Na Kmetiji ob potoku (Bohova 19 d, 2311 Hoče) pridelujemo šparglje, ekološke oljne buče ter eno od vrst žit, v naslednjih letih pa bodo na razpolago tudi ekološki orehi in lešniki. Našim odjemalcem nudimo visoko kakovostne ekološke zelene in vijolične šparglje. Le-ti so maksimalno sveži, saj jih ne skladiščimo, torej gredo iz njive na krožnike. Sezona špargljev traja približno od sredine aprila do sredine junija. Nakup ekoloških špargljev je možen na sami kmetiji iz samopostrežnega hladilnika, ob sobotah nas najdete na Pohorski tržnici v Pivoli (v času sezone špargljev), lahko pa oddate naročilo preko telefona na številko **040 590 521** in se dogovorimo za dostavo.



## Kmetija Samastur

Smo majhna kmetija in se ukvarjamo z vzrejanjem kokoši in avtohtono slovensko pasmo prašičev. Kmetija obstaja že vrsto let, vendar smo se s prodajo svojih izdelkov začeli ukvarjati leta 2017. Trgovina je nastala kot dopolnilna dejavnost na kmetiji. Pridelujemo različne mesne izdelke, vse od odličnih suhih salam pa do polsuhih salam s sirom. Leta 2018 smo začeli pridelovati tudi izdelke iz bučnih semen, kot so 100% bučno olje, solatno olje ali pa slasten namaz iz bučnih semen. Pri nas lahko dobite tudi domača kokošja jajca. Vsako soboto nas lahko najdete na Pohorski tržnici, kjer lahko kupite naše izdelke in jih seveda tudi poizkusite.



## Kmetija in vinotoč Vrecl

Turistično kmetija in vinotoč Vrecl leži pod obronki Pohorja, ki nudijo sončne, vinorodne lege za pridelavo vrhunskih vin z enkratnimi senzoričnimi lastnostmi. Obdelujemo 4,5 hektarja vinogradov, ki so zasajeni z vinskimi trtami sort sauvignon, rumeni muškat, muškat otonel, zeleni silvanec, rizvanec in laški rizling. V zadnjem obdobju smo ponudbi vin dodali še hladno stiskano olje iz grozdnih pešk in postrvi, vzrejene v lastni ribogojnici. Ponujamo domače narezke (meso iz tunke, domača salama, zaseka, kruh), pečene postrvi in po predhodnem naročilu tudi druge tradicionalne jedi. Prodaja na domu (Zgornje Hoče 19, 2311 Hoče) poteka od ponedeljka do sobote med 8. in 18. uro in ob nedeljah med 8. in 12. uro. Več informacij na telefon **051 202 805** ali **031 457 071** ali na elektronski naslov [vino.vrecl@gmail.com](mailto:vino.vrecl@gmail.com).



## Kmetija Hecl

Le iz dobre surovine je moč pridobiti kakovosten končni izdelek. Ta stara modrost se okusi v mlečnih izdelkih Hecl. Nudimo najrazličnejše domače sire, skuto, kisló smetano, različne jogurte, namaze in sirotko. Nahajamo se v Orehovi vasi, Orehova cesta 44, kjer nas lahko obiščete od ponedeljka do petka med 15. in 19. uro ter v soboto med 9. in 12. uro. Naše izdelke lahko kupite na tržnici v Slovenski Bistrici in na Pohorski tržnici v Pivoli ter v HM Mercator severovzhodne Slovenije in Zadrugi dobrina (Maribor), trgovinah Tuš-Kea Šentjur. Več informacij na telefon **041 740 098** ali po elektronski pošti [info@domacijogurti.si](mailto:info@domacijogurti.si).



## Kmetija Žitnik

- prodajajo tudi na Pohorski tržnici -

Kmetija Žitnik iz Starošincev vam iz domače polnozrnatne ali gladke pirine moke nudi narejene testenine («na žličko», široki in jušni rezanci), polnovredne kekse (domače pirine »mašinske« kekse, pirine čokoleškote, pirine palčke z bučnimi semeni), pirine medenjake, pirin kruh z drožmi, slana bučna semena, 100 % bučno olje in domači fižol v zrnju »češnjevce«. Več informacij na telefon **041 604 317**, na internetni strani [www.kmetija-zitnik.si](http://www.kmetija-zitnik.si) ali po elektronski pošti [kmetija.zitnik@gmail.com](mailto:kmetija.zitnik@gmail.com).



## Kmetija Bandur

- prodajajo tudi na Pohorski tržnici -

Kmetija Bandur iz Rošnje 14 c v Staršah ponuja različne vrste testenin in jajca. Več informacij na telefon **031 785 315**.



## Kmetijska zadruga Rače

Glavna dejavnost zadruga Rače je klavništvo, prodaja mesa in mesnih izdelkov. Zadruga trži samo meso živali, vzrejenih v Sloveniji. Meso in mesne izdelke prodajo v svoji mesnici v Račah in svoji mobilni prodajalni. Mobilna prodajalna v okviru zadruga deluje že pet let. V teh letih beleži neprestano rast. Na Pohorski tržnici smo prisotni od njenega začetka. Ponujamo sveže meso izključno slovenskih rejcev in mesne izdelke, pripravljene po klasičnih recepturah.





## Gostilna La pizzeta

Gostilna La pizzeta iz Hoč vam tudi v časih korona virusa nudi pice, zrezke, testenine, lignje ali dnevno ponudbo (vsak dan po štiri menije). Lahko vam hrano dostavimo ali jo prevzamete na brezstičnem okencu. Več informacij na telefon **02 618 26 30** ali **051 356 466** med 9. in 21. uro.



## Medeni sij

- prodajajo tudi na Pohorski tržnici -

Medeni sij je kmetija, na kateri pridelujemo s srcem. Pri nas najdete med, propolis, vloženo rdečo peso, vloženo mešano solato, feferone, razne marmelade, sokove aronije, korenčka, jabolka, ingverja, kis (aronije in jabolčni), jabolčni čips in krhlje. Več informacij na **040 145 651**.



## Čebelarstvo Pregl

- prodajajo tudi na Pohorski tržnici -

Čebelarstvo Pregl s Ptujске ceste 91 v Miklavžu na Dravskem polju vam nudi med, medene likerje in kremo s čebeljim strupom. Več informacij na telefon **041 471 150** ali po elektronski pošti [miran.pregl@gmail.com](mailto:miran.pregl@gmail.com).



## Kmetija Ledinek

Ukvarjamo se z vinogradništvom, sadjarstvom in živinorejo ter dopolnilno dejavnostjo – turizem na kmetiji. Viške proizvodov, to so vino, kis, kruh, jajca, sadje ter žganje, prodamo na Pohorski tržnici in na domu. Več informacij na telefon **041 840 540**.



## Multisport Arena

Multisport Arena v času boja z zaježitvijo virusa Covid-19 nudi ponudbo dostave hrane na dom. Naša ponudba vsebuje več vrst pic, različne hamburgerje, čevapčiče, pleskavice, piščančje dunajske zrezke, ocvrti sir, piščančje medaljončke, krompirček ter več vrst solat. Celotno ponudbo lahko najdete na spletni strani <https://www.multisportarena.si/narocilo-hrane>. Imamo prilagojen delovni čas, in sicer: od ponedeljka do nedelje od 11. do 20. ure. Več informacij na telefon **040 746 500**.



## Kmetija Domadenik

Na Pohorski tržnici vam Olga Domadenik v skladu s sezono ponuja sezonsko solato, jušno zelenjavo, krompir, repo, korenje, fižol, por, hren, čebulo. V toplejših mesecih pa tudi stročnice, paradižnik, papriko, mlado čebulo, špinačo, jedilne buče, zelje, grah in rdečo peso. V času zorenja pri nas lahko dobite tudi višnje, češnje in grozdje, ribez ter maline. Več informacij na telefon **031 272 188**.



## Pizzerija Lili

Pizzerija Lili z Mariborske ceste 102 v Orehovi vasi vam dnevno nudi dnevne malice in pice. V času omejitve zaradi korona virusa vam po dogovoru (predhodnem naročilu) hrano dostavimo. Več informacij na telefon **031 520 090** (med 11. in 20. uro).



## Pizzerija pri Siničevem mlinu

Pizzerija pri Siničevem mlinu iz Zgornjih Hoč v času ukrepov za zaježitev pandemije po dogovoru nudi dostavo hrane na vaš dom. Nudimo okusno hrano iz krušne peči, pice, hamburgerje, perutničke in kruhke. Več informacij na telefon **02 618 12 14** (med 12. in 20. uro).



## Okrepčevalnica Truck stop

Okrepčevalnica Truck stop se nahaja na Miklavški cesti 82 v Hočah. Dnevno nudimo pet vrst malic, dunajski ali puranji zrezek, testenine, solatne krožnike ali pasulje. Hrano lahko v času zaježitve korona virusa prevzamete sami ali pa vam jo dostavimo. Več informacij na telefon **040 669 789** ali **030 411 171** med 10. in 13. uro.



## Sadjarstvo Vrecl

Sadjarstvo Vrecl – Gizela & Matjaž Vrecl – se nahaja v Zgornjih Hočah. Pridelujemo sorte jabolk gala, zlati delišes, topaz, jonagold, fuji, idared in braeburn. Jabolka skladiščimo v lastni hladilnici, tako da so pri nas kupljena zmeraj sveža in okusna, dobavljiva pa so od meseca avgusta do junija. Na lokaciji Zgornje Hoče 4 nas najdete vsak dan, zaželeno pa je, da se predhodno telefonsko najavite in nam poveste svoje želje. Jabolka pakiramo v kartonske ročke, kartonske zabojčke in lesene zaboje, odvisno od želje kupca. Po dogovoru opravljamo tudi dostavo na dom na območju Občine Hoče-Slivnica. Vsako soboto pa nas najdete na Pohorski tržnici med 9. in 12. uro, kjer poleg jabolk prodajamo tudi domačo slivovko, sadjevec, jabolčni sok (embalaža litrska steklenica ali 5-litrski vez), jabolčni kis, domače marmelade in kompote. Več informacij na telefon **051 263 885**.





## Bili smo ena velika družina

Nekdanji predsednik krajevne skupnosti Reka-Pohorje Boris Demšič ob njeni 40. obletnici obstoja:  
»Zamudili smo priložnost za ustanovitev gorske občine«

**V lanskem letu sem bil kar nekaj časa pred 3. septembrom pozvan, da za bilten, ki bi naj izšel ob krajevnem prazniku, napišem nekaj o razvoju in obstoju Krajevne skupnosti (KS) Reka-Pohorje. Teh 40 let obstoja KS je res hitro minilo. Bil sem pri njenem nastajanju in kar tri mandate tudi njen predsednik. To je zagotovo lepo obdobje in pušča za seboj vidne pridobitve, spomine in spoznanja, ki pa niso bili vedno prijetni.**

Referendumska odločitev o ustanovitvi KS leta 1979 nas je postavila pred velike izzive. Bili smo na začetku, vendar odločni, tako smo začeli prve korake. Ob spoznanju, da je bila delitvena bilanca s prejšnjo veliko KS Hoče nična, smo se ob minimalnih sredstvih takratne Občine Maribor in kasneje Občine Tezno obrnili na svoje sposobnosti in zmožnosti. Pripravljenost naših krajanov je ob njihovem velikem prispevku (materialu, strojni opremi, prostovoljnem delu) in želji po hitrejšem razvoju ter ob sofinanciranju komunalnih akcij 50 : 50, na Pohorju pa 60 : 40, dala neverjeten pečat pri razvoju naše KS. Sproti smo si zastavljali cilje in bili smo ena velika družina.

**V ospredje smo zmeraj postavljali komunalne probleme, saj je bila naša KS po površini in po zahtevnosti terena druga največja KS v takratni Občini Maribor; hribovit pohorski del izstopa po komunalni problematiki, a gostota poseljenosti v ravninskem delu ima seveda tudi svoje specifične.**

Srečo smo imeli, da nas je v svoje prostore sprejelo Gozdno gospodarstvo (GG) Maribor, obrat Reka, in s katerim smo rešili marsikatero povezanost gozdnih in drugih cest. S pomočjo GG in Nigrada smo kmalu asfaltirali cesto do šole in pri šoli zgradili otroško igrišče. Za to pridobitev smo hvaležni predvsem Albinu Greifu in Vladu Podhostniku iz Nigrada.

Ob zagotavljanju prevoznosti cest, v naši KS jih je preko 60 kilometrov, smo te urejali poleti in pozimi. Hitro smo imeli dobro urejeno zimsko službo. Ogrožali so nas tudi plazovi. Hitro smo znali rešiti plaz v Rečki grapi – Pušnikov plaz, saj je ogrožal prevoznost ceste in pretočnost potoka. Ogrožal je stanovanjske objekte.

Velikokrat je bilo potrebno potrkati na občino v Mariboru pri Antonu Kirbišu, ki je pokrival področje komunale – in nikoli nas ni zavrnil. Postopno in po sprejetem planu smo začeli širiti ceste proti Lenartu, v Rečko grapo, na Pohorje, v Pivolo, v Polano ... Tudi Anton Bergauer, takratni minister za promet RS, je razumel naša prizadevanja po rekonstrukciji glavne ceste na Pohorje. Ob rekonstrukciji glavne ceste Hoče–Areh smo Republiškem inšpektorju Janku Breclu izpostavili ogroženost peščev, predvsem pa otrok na relaciji Zg. Hoče–Reka; razumel nas je in samo iniciativno zahteval izgradnjo pločnika na tej relaciji. Uspeli smo in tako vidite in vedite, da vseh teh ljudi ne smemo pozabiti, saj so dali pomembne prispevke k našemu razvoju. Prav tako so dali pomembne prispevke člani svetov KS, člani

odborov, komisij in takratni tajniki (Milan, Majda, Jožica, Adi in Stanko), ki so imeli veliko dela pri uresničitvi naših ciljev. Ko pogledam svoj osebni arhiv in če bi vse to napisal, bi bilo vsega preveč, zato bom izpostavil le nekaj pomembnejših dogodkov pred ustanovitvijo Občine Hoče-Slivnica.

V 80. letih smo uspešno izpeljali tri faze izgradnje telefonskega omrežja in smo bili v takratni državi v samem vrhu po številu telefonskih priključkov na 1000 prebivalcev. Pri tem so nam veliko pomagali direktor PTT Maribor Brglez ter Zelenko in Olga Fric. Pri izgradnji je bil velik prispevek vseh, ki smo se želeli priključiti na to omrežje – v materialu, delu in tudi v denarju. Sledila je ponudba za izgradnjo kableske televizije v naši KS. Na zboru občanov, ki so se redno sklicevali, je tudi za ta projekt bila sprejeta pozitivna odločitev in povsod tam, kjer je bilo možno izvesti omrežje, se je tudi zgradilo.

S prvim samoprispevkom smo bili krajan KS Reka-Pohorje vključeni pri izgradnji Kulturnega doma KD Hoče in mrliške vežice, v referenduskem programu Občine Maribor pa smo uspeli vključiti prepotrebno obnovo podružnične šole v Reki. Velika pridobitev je bila tudi asfaltiranje ceste med Pohorskim dvorom in lovsko kočjo v dolžini približno osmih kilometrov, in ceste od odcepa pri Šternu do meje s sosednjo KS Fram v dolžini štirih kilometrov. Za to veliko pridobitev gre velika zahvala Štefanu Klincu, ki je bil takrat poslanec v državne zboru. Pri realizaciji tega projekta se je izpostavil tudi naš krajan Stanko Štern, ki je bil vseskozi prisoten na gradbišču.

**Bili so tudi prelomni trenutki. Eden je bil leta 1994, ko nismo došli možnosti, ki nam jo je ponudil državni zbor za ustanovitev samostojne gorske občine Reka-Pohorje. Predlog je bil takrat zavrnjen in ostali smo v takratni Občini Maribor. Še naprej smo se trudili pridobivati čim več sredstev za razvoj.**

**V aprilu 1997 smo se soočili s predlogom odbora za lokalno samoupravo pri Mestni občini Maribor za ukinitve statusa pravne osebe KS Reka-Pohorje (odbor je vodil občan naše sedanje občine). Temu predlogu smo se krajan na zborih občanov naše KS odločno uprli in nadaljevali z našim delom in našim razvojem.**

Sledile so naslednje pridobitve:

- druga faza asfaltiranja ceste proti Lenartu,
- izgradnja in postavitve avtobusnih nadstrešnic,
- gradnja vodovodnega zajetja Pohorje, katerega je vodil Jože Korošec,
- izgradnja transformatorske postaje Pohorje 2 in v Zg. Hočah, za kar si je veliko prizadeval takratni vodja tega okoliša pri Elektro Maribor Ivan Bračko,
- asfaltiranje ceste Sinič–Babič.



Velika pridobitev je bila tudi izgradnja in asfaltiranje ceste Kop-Ledina I. in II. faza v skupni dolžini štirih kilometrov, kjer nam je CP Maribor po zaslugi finančne direktorice Karle Lobnik »šlo zelo na roko«, saj se je plačilo delilo na dva obroka. Tudi tu je bil velik finančni prispevek občanov, ki živijo na tem delu Hočkega Pohorja. Otvoritev ceste je bila septembra 1998. Kot predsednik KS Reka-Pohorje sem bil med pobudniki za ustanovitev Občine Hoče-Slivnica, prvotni predlog je bil za ustanovitev Občine Hoče-Pohorje in avgusta 1997 je bil ustanovljen iniciativni odbor za ustanovitev le-te, katerega je zelo uspešno vodil Štefan Klinc.

V KS Reka-Pohorje je na zborih občanov predlog za ustanovitev nove občine dobil popolno podporo za zahtevo, da se v novo nastali občini ohrani pravni status KS. Sledil je referendum za ustanovitev Občine Hoče-Slivnica, kjer je aprila 1998 od vseh 7916 volivcev glasovalo 47,4 % volivcev, od katerih je bilo za 81,2 %.

Že v naslednjem letu, ko se je sprejemal Statut občine, smo doživeli razočaranje, saj se predhodno zagotovljene obljube po samostojnosti KS kljub vloženi amandmajem niso sprejele (izgubljen je bil pravni status). Do mojega mandata leta 2002 smo se v svetu KS še naprej trudili, da čim več odprtih nalog najde mesto v proračunu Občine Hoče-Slivnica in v njenem razvojnem načrtu. Ko smo na sejah sveta KS izpostavljali predvsem komunalne probleme, smo bili zelo presenečeni, da je delavec režijskega obrata občine, ki je po službeni dolžnosti bil le-te dolžan reševati, izjavil, da s temi problemi izvajamo nanj »presing«.

Očitno še niso takrat vsi dojeli vloge in naloge nove občine, ampak kljub temu nam je takrat še uspelo, da smo realizirali izgradnjo ceste v Kaplo, katere otvoritev je bila septembra leta 2000, in naslednje leto zgornji del ceste v Polano.

Kot predsednik KS sem v okviru Občinskega sveta Občine Hoče-Slivnica zmeraj zagovarjal interese in potrebe našega prostora (tudi v kasnejših letih kot podžupan in kot član občinskega sveta). Odgovoren sem bil tudi za delo civilne zaščite, katere poveljnik je bil Martin Špurej. Vrsto let je bila naša ekipa civilne zaščite v samem vrhu v Sloveniji, saj je na tekmovanjih pokazala največ znanja in usposobljenosti.

Na področju športa in rekreacije smo finančno pomagali društvom v KS, največ AMD Pohorje, ki je bil organizator avtomobilskih, gorskih tekmovanj. V Polani se je zgradilo otroško igrišče, saj nam je lastnik zemljišča Jože Lebe, st., brezplačno odstopil zemljišče. Na Pohorju, v neposredni bližini doma Planinka, smo s pomočjo tovarne Jutranka iz Sevnice in njenega direktorja Milinoviča zgradili tenis igrišče, ki je in še zmeraj omogoča igranje tenisa, rokometu in malega nogometa. KS je kupila mize za igranje namiznega tenisa, ki so v prostorih AMD Pohorje in na Planinki na Pohorju. Tukaj velja izpostaviti tudi velik prispevek upravnice Planinskega društva Planinka Rozine Tole, ki nam je vseskozi omogočala, da je bila Planinka center družbenega in društvenega dogajanja na Pohorju.

Vseskozi smo imeli v načrtu, da bomo rešili tudi prostorski problem za delo KS, njegovih organov in društev. Pridobili smo načrte in gradbeno dovoljenje. Do realizacije ni prišlo zaradi tega, ker smo najprej gostovali v GG v Reki in nato v prostorih AMD Pohorje v Zg. Hočah in zmeraj smo raje dali v ospredje reševanje komunalnih in drugih problemov naših občanov – in danes mi ni žal, da smo tako ravnali.

Ob zaključku naj povem, da smo vsa leta odlično sodelovali s šolo v Reki, skupaj pripravljali proslave in druženja ob krajevnih praznikih (3. september) in se na ta način tudi spominjali dogodkov iz 2. svetovne vojne, ko sta Tomšičeva in Šerčerjeva brigada v noči iz 2. na 3. september 1944 z našega področja na Pohorju pregnali okupatorja in je s tem Pohorje postalo svobodno. Tudi ob osamosvojitveni vojni leta 1991 smo kot KS odigrali pomembno vlogo skupaj z našimi krajan ob izvajanju obrabnega načrta KS.

**Ponosen sem na čas, ko smo vodili našo lepo KS, saj smo dokazali, da je v medsebojnem zaupanju, spoštovanju in slogi moč, ki premaga vse ovire. V demokratični družbi pa naj ne bi bilo izključevanja ljudi pri odločanju. Truditi se moramo za višjo stopnjo soodločanja – če tega ni in ne bo, bo to le tek na kratke proge.**

Zahvala gre vsem, s katerimi sem in smo soustvarjali in gradili razvoj naše KS Reka-Pohorje. Obenem naj ta zapis tistim, ki se v obdobju ustanovitve in na poti razvoja KS še niso rodili, pove, da se je v takratnih, velikokrat težjih razmerah, tudi veliko postorilo.

➔ Boris Demšič



## Življenje gre z nami ali pa kar mimo

Navodila, uredbe, policija, pa vendarle polno smeti, pasjih iztrebkov, sprehajalcev, praznih pločevink in papirčkov

**Nekako so za nami trije tedni »omejenega gibanja«, pa vendarle življenje nekako gre naprej. Kot strela z jasnega (čeprav smo gledali poročila, pa vendarle ...) je tudi nas doletel »korona virus«. Pogled na televizijo, časopise in medije. Vse se vrtilo okoli zahrbtnega, vsem neznanega virusa Covid 19. Najprej sem mislila: »Eh, saj to je kot gripa, pride in gre!« Toda ukrepi vlade, ukrepi župana, so me kaj hitro postavili na »realna tla«. Tokrat gre zares. Zapirajo se šole, šolska igrišča, trgovine, gostilne, uradi, vsak dan nova navodila, nove uredbe.**

Pogled na cesto, prazna dvorišča, tu pa tam kakšen sprehajalec, bežen pogled, kratek pozdrav, ovinek, da se ne srečamo preblizu – in gremo vsak svojo pot. Vsak dan kaj novega. Rizične skupine ljudi v trgovino samo dve uri dopoldan. Pred trgovinami vrsta z razdaljo 2 m, na obrazih maske, rokavice na rokah. Vrste pred trgovino so me spomnile na moja mlada leta, ko smo v Reki pred trgovino čakali na kruh. Če nisi bil dovolj zgoden, ga je običajno zmanjkalo. Drugo rundo je pripeljal ob 12. uri. Pa smo zopet čakali na kilo kruha, z malo smole smo ostali tudi brez njega. Gradili smo hišo. Čakali smo v vrsti za cement, opeko, apno. Želeli smo kupiti avto, čakali v vrsti. Kupili smo črno-beli televizor, edini v vasi smo ga imeli. Prvi polet na luno. Vsi sosedje so sedeli v naši kuhinji in se čudili. Gledali smo »živ-žav«, potem pa spat. Na strehi je bila velika antena, če ni bila natančno pravilno obrnjena, nismo mogli gledati televizije. Oče je obračal anteno, jaz pa sem gledala v ekran; ko se je pojavila slika, sem zakričala: »Dobro, tak pusti, imamo sliko.« Toda samo do prvega vetra – ko je malo zmigal anteno, zopet ni bilo nič. Danes pa imamo milijon (malo pretiravam) programov, internet, telefone, mobitele ... In zdaj, ko so zaradi prezasedenosti motnje, smo vsi nervozni in jezni. Dragi bralci, to ni nič, če nas sredi najbolj napetega filma zmoti prekinitve slike – naše otroštvo ni bilo ob gledanju barvnega televizorja, računalnikih, igranju igrice ..., pa smo kljub temu zrasli v dobre in delovne ljudi. Otroci se učijo na daljavo, ja, nič hudega, nova izkušnja v življenju. Mi smo hodili v šolo tudi ob sobotah.

Ne more biti vedno vse »kot po maslu«, to je življenje, to je del šole, da se vsi skupaj naučimo potrpeti, počakati. Res je, smo razvajeni, vedno je bilo vse odprto, vedno smo dobili vse, ampak roko na srce, tudi zdaj imamo vse, počasi bomo na starih tirih, toda v nas bo ostal neki opomnik, kaj če se »korona« vrne.

Toda ljudje smo ostali ljudje:

- Zakaj bi smeti odpeljali na smetišče, če jih lahko pustimo kar sredi Pohorja, ker enkrat jih bodo že odpeljali. Toda to vse stane. To vse plačamo mi vsi. Imamo organizirane odvoze, dajmo, potrudimo se in bodimo toliko odgovorni ...

- Ljudje smo ljudje, dobili smo koše za pasje iztrebke, zakaj bi pobirali, če lahko brez slabe vesti gremo dalje. Veste, dragi »pasjeljubci« (tudi sama sem med njimi), ali ne pomislite, da se bodo pasle krave, da bo nekdo to travo pokosil, dajmo, bodimo toliko elastični, sklonimo se, počistimo, odložimo, saj je le-to naša osnovna kultura.

- Dobili smo cel kup navodil o obnašanju, gibanju, potovanju, službah, šoli, toda osnova kultura nekako ostaja nedotaknjena. »Saj nam nič ne morejo!« Ne, ni res, tako kot smo se naučili hoditi v trgovino, se naučili delati od doma, šolati otroka doma, tako se lahko naučimo biti prijazni do sebe, do drugih, do narave – in poskrbimo, dokažimo sebi in drugim, da znamo živeti po svoji pameti in da bomo skupaj premagali to krizo in na novo zagnali kolo življenja (tudi v čistem okolju!).

Zadnji tedni so nam dobra šola, pred nami je težka prihodnost, kako bo gospodarstvo, zdravstvo, šolstvo, promet, turizem – vse se je ustavilo, toda to ne more biti večno. Treba bo začeti, treba bo nadaljevati. Včasih slišimo: »Nič več ne bo tako kot je bilo.« Res je temu tako, toda skupaj se potrudimo, da bo boljše, lepše, stopimo skupaj in ponovno »zaženimo« naš svet, da nam bo boljše, lepše, ker to znamo in ker to zmoremo.

➡ Zdenka Trinko



## Pestro v novo desetletje

Gasilsko društvo Hoče v začetku januarja gostilo 19. srečanje članic Gasilske zveze Maribor

**Novo desetletje se je za naše društvo začelo v smislu intervencij zelo pestro, saj smo člani Prostovoljnega gasilskega društva Hoče že četrti dan novega leta posredovali pri požaru na Hočkem Pohorju v bližini vzpenjače.**

Zelo smo ponosni, da smo lahko v začetku januarja gostili 19. srečanje članic Gasilske zveze Maribor, veseli smo, da se je srečanja udeležilo tako veliko število članic. Najprej nas je pozdravil predsednik domačega društva Jure Šac, nagovorila nas je vodja članic pri GZ Maribor Darja Kodrič, pozdravil nas je podpredsednik GZ Maribor Peter Šipek, nagovorila pa nas je tudi predsednica komisije za članice mariborske gasilske regije Sanja Hleb Oset. Program sta popestrila Nik in Matej, ki sta nam na harmoniko in kitaro zaigrala nekaj pesmi. Hvala vsem, ki ste pripomogli k temu, da je druženje bilo še prijetnejše.

Konec januarja smo rešili mačko z drevesa na Hočkem Pohorju, vetrovno vreme februarja pa je podrla na Ravnih ulici drevo, ki smo ga odstranili. Prav tako smo februarja pričeli z rednimi operativnimi vajami, ki pa so se žal morale z epidemijo COVID 19 začasno ustaviti. V začetku marca smo z 20 gasilci in štirimi vozili sodelovali pri obsežni intervenciji v mariborskem podjetju Surovina.

Letos je za nami že 132. letni redni občni zbor, ki je potekal 7. marca 2020 v prostorih društva. Počasni smo bili, da so se zbora udeležili številni gostje, ki so pomembno oblikovali njegov potek. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica, Boštjan Frangež, poveljnik GPO Občine Hoče-Slivnica, Boštjan Horvat, poveljnik CZ Občine Hoče-Slivnica, podžupan Občine Hoče-Slivnica in predstavnik KS Hoče Boris Pust, predsednica KS Reka-Pohorje Zdenka Trinko, predstavnik PP Rače Drago Repnik, ravnatelj OŠ Dušana Flisa Hoče Alojz Velički ter predstavniki številnih sosednjih ter prijateljskih gasilskih društev in društev iz občine. Kot po navadi se je uradni del občnega zbora prevesil v živahnejše druženje do zgodnjih jutranjih ur.

Konec marca smo posredovali pri požaru objekta v Čreti, kjer na srečo ni bilo hujšega, le nekaj dni kasneje pa pogasili požar lovske preže v Radizelu. Na obe intervenciji smo zaradi epidemije peljali z omejenim številom vozil in posadke. Še enkrat vas vljudno prosimo, da se v tej situaciji držite navodil vlade, občinske uprave, civilne zaščite, zdravstva in vseh ostalih strokovnih služb; resnično vas prosimo, ne ogrožajte našega zdravja, naših življenj po nepotrebem, saj s tem ogrožate tudi sebe!

➡ Iris Samastur





## Še bomo hodili ...

Razmišljanje o velikonočnem upanju v času, ko je pandemija popolnoma spremenila tudi naš planinski vsakdan

Danes vam ne bom pisala samo o naših izletih, saj so nam vsi prepotrebni ukrepi preprečili tudi druženje in hojo v večjih skupinah. Ostali so nam le vsakdanji krajši sprehodi v družinskem krogu, v dvoje – ali pa kar solo. Dobro, da imamo primerne poti po vsej občini! Tudi to je lepo, vendar šele sedaj mnogi ugotavljamo, kako nam manjkajo naši planinski prijatelji in znanci, kako smo imeli vse za nekaj samoumevnega in smo bili za vse to verjetno premalo hvaležni ... Predvsem mislim tu na hvaležnost našim planinskim vodnikom, ki se s takšnim veseljem pripravljajo na poti, da nas vedno znova popeljejo v nove kotičke naše domovine. Prav zanimivo se mi zdi, da sem bila konec februarja in v začetku marca – torej neposredno pred izbruhom korona virusa pri nas – na treh pohodih ob naših rekah, ob Dravi in Muri. Voda, posebej še reke in potoki, so že od nekdaj simbol življenja, saj vedno prinašajo nekaj novega, odnašajo vse staro, prinašajo življenje. Tudi ti dve naši reki nam pomenita dvoje: če je Drava vir električne energije, ki jo človek tu že izrablja več kot sto let, ohranja Mura na slovenskih tleh svojo prvinsko podobo in nalogo – ostaja naravni dragulj s svojo raznolikostjo rastlinja in živalstva.

Prvo pot ob Dravi smo prehodili seniorji naše Skalce z vodnikom Florjanom, ki mu je tokrat pomagal (oz. nas je vodil!) Franc Kocbek iz Miklavža, dober poznavalec svojega okolja, turistični in planinski vodnik. Popeljal nas je iz Miklavža ob Dravi do Starš, nazaj pa ob dravskem kanalu. Na poti smo izvedeli za veliko zanimivosti, ki so nam bile doslej malo poznane: presenetili so nas vzdana turška krogla v cerkvi sv. Miklavža, lepo urejena rimska gomila z rekonstrukcijo grobnice, neizrabljeni miklavški izviri pohorske podtalnice, lepo urejen miklavški ribnik, pot ob Dravi in po nasipu ob kanalu, ki je še danes občudovanja vredna in zaradi svojih obrežij prav srhljiva gradnja. Vse to in prijetno naporna pot z odlično malico v Staršah je zaznamovalo konec meseca februarja.



Rekonstruirana grobnica v odkriti rimski gomili; tretji z leve je naš vodnik Franc Kocbek.

Prvo soboto v marcu pa smo spoznavali porečje naše Mure pri Melincih in Krapju. Tja nas je povabila Slavica Tovšak, vodstvo pa je tokrat prepustila varstvenici narave pri PD Jakoba Aljaža, Branki Žerjal. Veliko smo slišali o Muri, dolgo hodili po njenem porečju, ki ga pogosto poplavlja, spoznali smo brodarja in se peljali z brodom. Ob Gezovih jamah smo srečali strokovnjaka, ki nam je še bolj utemeljil, zakaj mora Mura ostati čim bolj naravna. Z nami pa je bil tudi Nenad Bartol iz Hoč, gozdarski inženir, ki nam je povedal veliko zanimivega o značilnem drevju tega močvirnatnega področja, na lepe drevesne primerke nas je tudi opozoril. 'Vodnica' Branka nam je organizirala tudi malico – odličen bograč, kakor se za te kraje spodobi!



Zbrani poslušamo zanimivo Nenadovo razlago (prvi z leve); za njim stoji Branka, ki ga je z vprašanji vedno znova vzpodbujala k pripovedi.

Zadnji izlet v letošnji pomladi, ki smo ga prehodili skupaj, so organizirali Veterani Podravja. 11. marec je bil tako topel dan, da je bila pot okoli Ptujskega jezera proti koncu že naporna: ves čas smo hodili po nasipu, zato nas je sonce res grela – in bi bili hvaležni za kakšno senco ... Šele ko jezero obhodiš, dobiš pravo predstavo o njegovi velikosti in lahko občuduješ mogočno zajetje za elektrarno Formin. Enkratni so tudi pogledi na staro ptujsko jedro, na Pohorje, celo avstrijska Golica, Raduha in Kamniške Alpe se vidijo z nasipa.



Ptuj z železniškim mostom z obrežja Ptujskega jezera.

To so bile moje zadnje letošnje pohodniške poti – sama in tudi mnogi drugi planinci žalostno gledamo društvene programe, razmišljamo o novih skupnih poteh ... Zato je še kako prav, da vam danes pišem o upanju, ki me spremlja te dni: o upanju, da bomo še hodili – in da bomo po tej nesvobodi gibanja začutili veliko hvaležnost za vse, kar nam je dano v našem življenju. Velika noč je šla letos skoraj neopazno mimo nas, brez zunanjega blišča, brez blagoslova zelenja in jedi, brez veličastnega petja pri obredih, brez procesij – morda pa se je zato koga še bolj dotaknila. Morda smo se res zamislili, ali nam to v življenju kaj pomeni – ali pa je naša vera ostajala samo v teh zunanjih obredih ... Velika noč je praznik življenja nad smrtjo, praznik upanja, zato vam res želim, da se ne bi bali živeti, da bi ostajali radoživi, polni življenja med ljudmi in z ljudmi, ko se bo življenje vrnilo v svoj stari ritem. Vendar nikoli ne pozabimo, da nam je toliko podarjenega – in bodimo hvaležni.

➡ 📷 Majda Strašek Januš

## Pojemo doma, vsak zase in skupaj

Mešanemu pevskemu zboru Kulturno-umetniškega društva Hoče koronavirus odnesel najpomembnejši nastop leta

Mešani pevski zbor Kulturno-umetniškega društva Hoče je v začetku marca, sredi intenzivnih pevskih vaj za najpomembnejši nastop v letu, presenetila prepoved zbiranja oseb v zaprtih prostorih. Prekinili smo s pevskimi vajami. V mesecu marcu so odpadle vse prireditve, na katerih bi morali nastopiti.

Najprej smo odpovedali občni zbor našega društva, na katerem se vsako leto predstavimo z novim pevskim programom. Nato je odpadla Revija odraslih pevskih zborov »Zborovske harmonije« v mariborski Unionski dvorani, ki je za nas najpomembnejši nastop v letu. Pa Revija upokojenskih pevskih zborov Maribora, kjer bi nastopili prvič. Nazadnje pa še občni zbor Društva upokojencev Hoče, kjer nastopimo vsako leto pred najbolj zvesto publiko. Najverjetneje pa bo odpadel tudi tradicionalni samostojni koncert za varovance doma Danice Vogrinec konec aprila.

Ostali smo doma. Edina vez med nami je bil telefon. Že prvi teden prepovedi združevanja smo na dan, ko bi morali imeti pevске vaje, dobili telefonsko sporočilo. Zborovodkinja Saša nam je sporočila, da se pevke in pevci našega pevškega zbora priključimo vsesplošni akciji slovenskih glasbenikov in v času naših običajnih pevskih vaj zapojemo vsak na svojem domu. Izbrala je pesem Jacobusa Gallusa, Resonet in laudibus (Odmeva naj v hvalnicah). Ravno prava pesem, ki nam daje upanje na neke

nove, boljše čase. Hvala Saša, za idejo! Prepričana sem, da smo pevci peli doma vsak zase in vsi skupaj.

Pesem je vir življenja, nam prinaša veselje, nas sprošča, nam daje energijo in nas kratkočasi v teh čudnih časih.

Naslednji teden smo dobili novo telefonsko sporočilo. Zborovodkinja Saša tokrat predlaga, da v času, ko naj bi bila Revija pevskih zborov, doma zapojemo pesmi, ki smo jih pripravili za nastop: Koroško narodno »Da bi biwa liepa ura«, »Leži polje« dr. Benjamina Ipavca in Gallusovo »Resonet in laudibus«. V nedeljo 22. marca ob 19.30 uri sem v domačem fotelju zaprla oči in se znašla v prelepi Unionski dvorani v Mariboru. Na odru, pred polno dvorano je naš zbor pripravljen za nastop. Zagledam zborovodkinjo Sašo, ki stoji pred nami in nam s svojim smehljajem na obrazu in svetlimi očmi pravi: »Zapojte!« In zapeli smo doma, vsak zase in vsi skupaj.

Tako pevke in pevci pojemo doma vsak ponedeljek, vsak dan, vsak trenutek ...

Pojemo doma z željo, da čim prej spet zapojemo skupaj, vsem, ki radi prisluhnejo ubranemu petju.

➡ Breda Germ





## Predsednik nepreklicno odstopa

Letna programska konferenca Slivniške enote območne zveze slovenskih častnikov

**Vodstvo slivniške enote območne zveze slovenskih častnikov je na zadnji redni seji konec novembra lani odločilo, da letno programska konferenca izvede konec februarja 2020. Torej po običaju na dan, ko osnovnošolci veselo odpravijo proti domu, polni idej in zamisli, kaj vse si bodo privoščili v težko pričakovanih zimskih počitnicah. Vodstvo osnovne šole (OŠ) Franc Lešnik Vuk Slivnica je že 23. zapovrstjo ažurno ugodilo prošnji za prostor izvedbe konference, omogočilo pa tudi lažjo dostavo gostinca, konkretno gostilne Lobnik.**

Konference se je udeležilo 22 članov in 15 članic. Vabilu se je odzvalo tudi šest častnih gostov: Andreja Kavaš, podžupanja Občine Hoče-Slivnica, Janez Šifrar, častni predsednik Zveze borcev za vrednote NOB Slivnica-Hoče, Venčeslav Ogrinc, podpredsednik mariborske častniške organizacije, Jernej Jazbinšek, predsednik Strelskega društva (SD) Franc Lešnik Vuk iz Hotinje vasi, Boris Demšič, predsednik KO ZB za vrednote NOB Slivnica-Hoče in Bojan Geiser, predsednik AMD Orehova vas. Izostanek je opravičil Franc Gosak, ravnatelj slivniške osnovne šole. Vseh udeležencev konference je bilo 41, saj sta tako Venčeslav Ogrinc kakor Boris Demšič obenem tudi člana slivniške enote. Sklepčnost je bila tudi tokrat, ne glede na še vedno prisotno »gripo«, pripriljivo zagotovljena.

Podobno predhodnim je tudi letošnja programska konferenca največ pozornosti posvetila podrobnemu kronološkemu pregledu in analizi dela oziroma aktivnosti enote v letu 2019, delno tudi letu 2020, ter sprejetju načrta aktivnosti enote za preostali del tekočega leta. Po uvodnem pozdravu predsednika, minuti molka, posvečeni lani preminulemu članu enote Igorju Zaverskemu, in izvolitvi delovnega predsedstva ter ostalih organov konference je sledilo izčrpno poročilo o delu enote v preteklem obdobju. Predsednik **Bruno Kremavc** je argumentirano napovedal svoj nepreklicni odstop s položaja predsednika enote kakor tudi člana predsedstva, saj ga je dolgoletno delo na več ravneh, tudi pri mariborskih veteranih, kjer je še podpredsednik, izčrpalo. Ostal pa bo aktiven član. Povedal je tudi, da nima sreče z iskanjem svojega naslednika. Tudi ostali člani predsedstva slivniške enote, prisotni na lanskoletni zadnji seji predsedstva, so se odrekli tako kolektivnemu kakor tudi posamičnemu vodenju enote, o čemer priča tudi eden izmed prejetih sklepov.

Enota je tudi tokrat delovala v skladu z osnovnimi smernicami načrta za delo Območne zveze slovenskih častnikov (OZSČ) Maribor in lastne načrte in zadane naloge – kakor tudi vse dodatne – izpolnila. K temu pa so, poleg članstva in pristašev enote, pomemben prispevek dodali še Občina Hoče-Slivnica, OZSČ Maribor in Zveza slovenskih častnikov, SD Franc Lešnik Vuk, 72. brigada slovenske vojske, mariborsko Območno veteransko združenje, Čebelarstvo društvo Slivnica, Društvo upokojencev Slivnica, OŠ Franc Lešnik Vuk Slivnica, krajevni skupnosti Slivnica in Reka-Pohorje ter vodstvo enote OZSČ Maribor-Malečnik-Ruperče. Pomembna je ugotovitev, da je enota še bolj organizirana, pripadnost članstva pa solidna. Pomembna je tudi ugotovitev, da je precejšen del članstva še aktivneje vključen v druge vrste družbenega dogajanja, tako v kraju kakor tudi širše v občini. Odmevnejši dogodki, ki jih je treba omeniti, so bili udeležba in učinek na aktivnosti Ekodan ni zaman, ekipni in posamični uspeh moške ekipe na triatlonu v Pekrah (Demšič, Krajnc, Gril), številčno in uspešno urjenje in druženje enote na motokrosu v Radizelu, udeležba

na pekrskih dogodkih, tudi uspeh častniške nogometne ekipe na turnirju četverice v Vojašnici generala Maistra v Mariboru, izlet in spust po reki Kolpi, pohod na Jugovo domačijo, izjemna udeležba na koncertu domoljubnih in partizanskih pesmi ob dnevu suverenosti, udeležba na tradicionalnem vseslovenskem pohodu Po poteh soške fronte, tudi prispevki v občinskem glasilu niso manjkali.

V razpravi po poročilu so sodelovali izključno častni gostje. Venčeslav Ogrinc je pohvalil prizadevanje enote in predsednika ter povedal več o zdravstvenem stanju Jožefa Škofa, še do 20. marca letos predsednika mariborske častniške organizacije. V nadaljevanju je pojasnil, da bodo predlogi za priznanja ene članice in treh članov slivniške enote, tako na ravni območnega združenja kakor republiškem, potrjeni, žal pa z zamikom. Podžupanja Andreja Kavaš je v imenu Občine Hoče-Slivnica pozdravila udeležence konference, izrazila zadovoljstvo v zvezi z aktivnostjo enote, še posebej znotraj občine in zaželela nadaljnjih uspehov.

Bojan Geiser je potrdil termin 23. urjenja in družabnega srečanja pri brunarici AMD Orehova vas na motokrosu v nedeljo, 24. maja. Tudi Jernej Jazbinšek je potrdil kadrovsko pomoč strelske družine na urjenju, kakor tudi izvedbo in vodenje streljanja s serijsko zračno puško na veteranskih športnih igrah Vzhodnoštajerske pokrajine, ki bo v soboto, 9. maja v VŠD v Hočah. Boris Demšič se je zahvalil za izredno udeležbo na lanskem koncertu domoljubnih in partizanskih pesmi, posvečenem dnevu suverenosti, v Kulturnem domu v Hočah. Povabil je na tradicionalni septembrski pohod v času krajevnega praznika KS Reka-Pohorje na Mariborsko kočo. Omenil je možnost obiska podzemlja nekdanjega TAM-a, ne bo pa šlo brezplačno.

Po soglasnem sprejetju poročila je predsednik enote Slivnica podal še predlog načrta dela enote za leto 2020. Tudi predstavljeni načrt dela, z manjšimi dopolnitvami, je bil soglasno sprejet. Zbor je potrdil tudi delegata, vključno z nadomestnima članoma, ki bosta enoto Slivnica zastopala na letošnji programski konferenci krovnice organizacije. Priznanji vodstva enote za aktivno delovanje v enoti za leto 2019 sta prejela Jelka Cveček in Miha Hmelak. Z dobro pogostitvijo, tokrat prvič po 23. letih brez kapljice rujnega in druženjem, ob zvokih harmonikarja Frančeka in trobentača Hermana, se je konferenca iztekla.



← Bruno Kremavc

## Srečen mladostnik je zdrav in športno aktiven

Z uravnoteženo prehrano in športno aktivnostjo do zdrave samopodobe mladostnikov

V sodobnem času se srečujemo s pomanjkanjem časa in zane-marjanjem osnovnih potreb, zasuti smo z vse mogočimi informacijami. Razumljivo je, da si radi pomagamo z instant napotki o zdravem slogu življenja. V poplavi prehranskih priporočil in diet je težko izbrati ustrezno prehrano, še posebej, ko je v ospredju prehrana športno aktivnih otrok in mladostnikov. Ob vprašanju, katera živila so za mladostnike najprimernejša za razvoj zdrave osebnosti z medicinskega vidika, je potrebno v razmislek vključiti tudi druge vidike, predvsem psihološke narave. Pod drobnogled je treba postaviti tudi povezanost med samopodobo mladostnikov in njihovo telesno aktivnostjo, hkrati pa tudi med samopodobo in že prej omenjenimi prehranjevalnimi navadami mladostnikov. Kje so meje med zdravim in nezdravim, kaj je primerna in kaj pretirana telesna aktivnost? Pri vsem naštetem ne gre prezreti ekonomskega vidika, saj se vpliv gospodarskih gibanj močno odraža pri spreminjanju cen živil, v ponudbi in povpraševanju na trgu, dohodku potrošnikov in v samem športu. Kakšna je ponudba (lokalno pridelane) hrane in športnih aktivnosti v lokalni skupnosti? Ko se odločamo za nakup hrane, nam pri tem lahko pomagajo različne prehranske oznake. Kaj pomenijo, katerim lahko zaupamo, katere imajo samo marketinški namen? Mejo med želenim, dopustnim in prepovedanim na tem področju bo ugotavljal pravnik projektne skupine.

Z naštetimi vprašanji se bo ukvarjala skupina študentov Univerze v Mariboru v okviru Študentskega inovativnega projekta za družbeno korist z naslovom Z uravnoteženo prehrano in športno aktivnostjo do zdrave samopodobe mladostnikov, ki ga

financirajo Javni študentski, razvojni, invalidski in preživitinski sklad Republike Slovenije, Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport Republike Slovenije ter Evropski socialni sklad Evropske unije. Projektno skupino študentov ekonomije, psihologije, prava in medicine vodi prof. Andreja Primec z Ekonomsko-poslovne fakultete v Mariboru Univerze v Mariboru. Kot partnerji projekta iz lokalne skupnosti Hoče-Slivnica in strokovni sodelavci, ki so ključni pri njegovi izvedbi, sodelujejo Odbojarski klub Formis s Patricijo Klinc Rebernak, Teniški klub Hoče z Urošem Blažičem in Občina Hoče-Slivnica z Vanjo Jus.

Rezultate projekta bomo predstavili po izvedbi načrtovanih projektnih aktivnosti v lokalni skupnosti, o čemer boste pravčasno seznanjeni. Potrudili se bomo, da bodo naše ugotovitve poučne in zanimive za člane lokalne skupnosti, kot tudi za vse ostale, ki se z obravnavano tematiko srečujejo zasebno ali v poklicnem življenju.



→ Matija Primec, Gregor Rihtarič, Nika Merkuš

## Brez čebel sledi pomanjkanje hrane

Če bi izumrle vse od več kot 7000 čebeljih vrst, bi ti pretresi prerasli v cunamije, ki bi postavili na glavo celotne ekosisteme

Svetovno znani fizik in dobitnik Nobelove nagrade za fiziko Albert Einstein naj bi ob neki priliki izjavil: »Če bi čebela izginila z obličja sveta, bi človeku ostala ne več kot štiri leta življenja. Nič več čebel, nič več opravevanja, nič več rastlin, nič več živali, nič več človeka.« Ta njegov citat je v luči skrivnostnega izginjanja čebel povzelo veliko novinarjev, nacionalnih časopisov in tudi na stotine spletnih dnevnikov. Res da je bil Einstein pameten mož, morda celo najpametnejši človek nasploh, vendar na žalost ni bil čebelar in tako o čebelah ni vedel prav veliko. Prav tako zgor-njega citata slavni fizik ni nikoli izrekel. Podobno kot pri mnogih drugih citatih so tudi tega pripisali Albertu Einsteinu, da bi mu dodali pridih avtoritete. Kot se večkrat zgodi, pa je v ponarejenem citatu zrno resnice in apokaliptični prizvoki niso le strel v prazno. Če bi čebele izginile po vsem svetu, bi prišlo do pomanjkanja hrane, saj čebelje družine ne bi več opravevale rastlin, od katerih pridobivamo sadje, zelenjavo, oreščke in drugo. Med bi izginil s tržišča in raznovrstni uporabniki voska bi morali začeti uporabljati dražje nadomestke. Pretresi v svetovni ekonomiji bi bili globoki in dolgotrajni.

Če bi izumrle vse od več kot 7000 čebeljih vrst, bi ti pretresi prerasli v cunamije, ki bi postavili na glavo celotne ekosisteme. V nekaterih ekosistemih čebele predstavljajo ključne vrste – podobno kot najvišji kamen v oboku, brez katerega bi se obe strani oboka podrli. Ko bi izumrle rastline, ki so odvisne od čebel, bi bile prizadete vrste, ki so odvisne od teh rastlin, kar bi spet vodilo v smrt vrst, ki so odvisne od njih, in tako naprej. Da se nam ne bi zgodile te črnooglede napovedi, čebelarji vse uporabnike fitofarmaceutskih sredstev (FFS) prosimo, da te upo-

rabljajo v skladu z načeli dobre kmetijske prakse in varstva okolja. Posebno pozornost naj posvetijo čebelam s sledečimi ukrepi:

- da pred načrtovano uporabo FFS natančno preberejo priložena navodila, saj je v njih in tudi na embalaži opozorilo, ali je sredstvo strupeno za čebele. V glavnem so za čebele škodljivi vsi insekticidi in imajo to tudi napisano na etiketi;
- da priporočena sredstva uporabljajo v najnižjih priporočenih odmerkih;
- da uporabljajo za čebele manj nevarne pripravke;
- da pred načrtovanim škropljenjem pokosijo podrast v sadovnjaku ali vinogradu;
- da škropijo v večernih urah ali ponoči in v brezvetrju;
- da pravočasno obvestijo čebelarja o nameravanem škropljenju s FFS, strupenimi ali škodljivimi za čebele.

Da bo na travnikih še naprej veliko raznovrstnih rož in zvokov brenčočih čebel ter da bodo cvetoča sadna drevesa opravevana, slovenski čebelarji pozivamo vse uporabnike FFS, da so pri njihovi uporabi skrajno previdni.





## Bodimo dobri sosjedje

Za pozitivno življenje in dobro vzdušje v svojem domačem okolju ni dovolj, da skrbimo zase in za svoje domače



Za pozitivno življenje in dobro vzdušje v svojem domačem okolju ni dovolj, da skrbimo za sebe in svoje domače. Pomembno je tudi, kako se razumemo s sosedi, koliko jih poznamo, kakšne odnose imamo z njimi. Pa tu ne mislim tistega odnosa med sosedom in sosedo, ki ga zasledimo v marsikateri šali. Čeprav tudi teh ne manjka. Tukaj govorimo o zdravim med-sosedskih odnosih. Takih, ki bodo koristili vsem. Vsak se kdaj znajde v situaciji, ko potrebuje pomoč. Pa je tista od najbližjega soseda včasih najbolj potrebna. Naj gre za izposojo lopate ali pa za klic v sili, ko gre kaj hudo narobe.

Nekoč sem doživel strašno neurje. Bilo je nekje na celjskem podeželju. Drevo je padlo na avto gospoda, kjer sem prespal. Zgodaj zjutraj so bili na ulici vsi sosjedje, vsak s svojo motorno žago – in pomagali so svojemu sosedu. O takih odnosih govorimo. Odnosih, ki so zdaj, ko nas je situacija priklenila na dom, še pomembnejši, saj se kaj hitro lahko zgodi, da se slabi odnosi še poslabšajo.

V nadaljevanju omenjamo nekaj napotkov za izboljšanje in ohranjanje dobrih odnosov med sosedi:

### 1. Najprej se moramo prepričati, ali nismo morda mi tisti 'slabi sosedi':

Ozrmo se okrog sebe. Imamo morda nadležnega psa, ki tuli vsako noč, nam maček zbeži k sosedu in tam kaj uniči, ali kosimo zelo zgodaj ali pozno zvečer, imamo preglasno glasbo, ki bi utegnila koga motiti, ali skrbimo za svojo okolico, da je urejena?

### 2. Dobro je razviti prijateljski odnos s tistim, ki meji na moj dom:

Zamislimo si, da smo v stalnem sporu s sosedom. Začne se s pasjim laježem, ki soseda moti. Zato ta začne parkirati avto pred vašim dovozom. Vi mu nato vrnete z glasno glasbo, nakar sosedi v nedeljo zjutraj ob 6.00 zažene kosilnico. Takšno vedenje lahko traja več let in se vedno bolj zaostri. Če bi ta dva soseda v začetku razvila prijateljski ali vsaj dober človeški odnos, bi se lahko ob vsaki malenkosti pogovorila in poiskala rešitev.

### 3. Tudi če se sosedi pritoži nad vašim dejanjem, ostanite prijazni:

Naj vas ne vznemiri, če se sosedi pritoži nad vami. Najprej pomislite, ali niste res česa naredili narobe. Poskušajte se z njim pogovoriti in se dogovoriti, kako bi nastalo težavo rešili. Postavite se v sosedov položaj: Ali bi vas motile enake stvari? Tudi če gre za neracionalno pritožbo, poskusite obdržati mirno kri. Sosedi bo to zaznal in si morda o vas izboljšal mnenje. Morda ga naslednjič ne bo zmotila vsaka malenkost.

### 4. Imejte vse dokumentirano:

Vedno tudi ni moč vsega rešiti s pogovorom. Zgodi se namreč lahko, da ste se s sosedom ustno dogovorili, kako boste situacijo uredili. Pa lahko že naslednjič vse to pozabi in vam nagaja naprej. Poškušajte vse dogovore zapisati ali fotografirati, karkoli je bilo jabolko spora. V primeru zaostitve boste lahko imeli pisno in slikovno gradivo kot dokaz.

### 5. Če ne gre drugače ...:

V skrajnem primeru se je potrebno obrniti na pristojne organe. A pred tem se dobro prepričajte, ali ste storili vse, kar je v vaši moči, da bi spor zgladili brez vpletanja policije, sodišča ... Posvetujte se s prijatelji, jim razložite situacijo. Kaj mislijo oni? Imate v sporu prav vi ali pa vas samo prevelik ego žene, da ne popustite?

Vsi se moramo zavedati, da v trenutni situaciji, v kateri smo se znašli, nikomur ni lahko. Vsak doživlja svoje tegobe, težave, ki jih je izolacija prinesla s seboj. V teh časih je potrebno biti toliko bolj previden glede soljudi. Strpnost in sočutje zdaj največ štejeta. Ko bo vsega tega konec, so to ljudje, ki te lahko presenetijo s povabilom na piknik, da se povrnejo socialni stiki, ki jih vsi že tako pogrešamo. Pa ko že govorimo o sosedski skupnosti, opažam zadnje čase veliko priseljenih družin ali posameznikov. Verjamem, da ima vsak izmed njih zanimivo osebnost in kot skupnost si želimo, da bi se tudi ti ljudje čutili domači med nami. Zato je pomembno, da spoznamo svoje sosede, jih kdaj počastimo, se z njimi smejemo in tudi jokamo.

### Konec koncev, kaj je boljšega kot sosedi, ki ti čez ograjo ponudi kozarček svojega.



➡ Žan Krivec

## Priučite si svojega delavca

Delodajalec z vključitvijo v projekt socialne aktivacije pridobi možnost, da svoj potencialni kader nauči potrebnih znanj in si s tem zagotovi delavca, ki ga potrebuje

Socialna aktivacija je pilotni projekt Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, ki ga sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz sredstev Evropskega socialnega sklada.

Glavni cilj je ponovna ureditev socialne situacije posameznikov, vključitev ali vrnitev na trg dela, ali usmeritev v iskanje možnosti dodatnega izobraževanja, usposabljanja ipd.

Projekt je nastal v letu 2017 kot odziv na posledice gospodarske krize, s katero se je dvignilo število dolgotrajno brezposelnih oseb. Kljub izboljšanju gospodarske slike se danes še vedno srečujemo z ranljivimi skupinami in posamezniki, ki so težje zaposljivi, izgubljajo svoja delovna znanja in kompetence, imajo številne socialne in zdravstvene težave ter se soočajo s socialno izključenostjo in revščino.

**Ciljna skupina projekta socialne aktivacije so osebe, ki so dolgotrajni prejemniki denarne socialne pomoči in/ali vpisani v evidenco zavoda za zaposlovanje kot brezposelne osebe, ali kot začasno nezaposljive osebe; druge neaktivne osebe, ki ne prejemajo denarne socialne pomoči; ženske iz drugih kulturnih okolij in romske ženske.**

Projekt vzpostavlja model 16 regijskih mobilnih enot po celotni Sloveniji, v okviru katerih deluje 48 koordinatorjev socialne aktivacije. Mobilna enota Maribor, s sedežem na Gosposvetski cesti 84, zaposluje pet koordinatorjev socialne aktivacije, ki zagotavljajo podporo pri obravnavi udeležencev. Vključevanje v programe socialne aktivacije poteka preko enotne vstopne točke na krajevno pristojnih centrih za socialno delo in uradih za delo, ki sodelujejo s koordinatorji socialne aktivacije.

Dodatno se na podlagi javnih razpisov financirajo dostopni, raznoliki in kakovostni programi izvajalcev socialne aktivacije. V naši regiji so to: Slovensko narodno gledališče Maribor – Borštnikov program socialne aktivacije, s programom v Mariboru in Slovenski Bistrici, Andragoški zavod Maribor – Ljudska univerza, s programom v Mariboru za ženske iz tujih kulturnih okolij, in Združenje Epeka, so. p. v Mariboru, s programom za romske ženske.

**Projekt socialna aktivacija pomembno prispeva k izboljšanju socialne problematike v naši regiji, saj želi preko aktivne udeležbe posameznikov pri urejanju njihovih socialnih situacij, informiranja, motiviranja, opolnomočenja, dviga različnih funkcionalnih kompetenc, širjenja stikov in socialnih omrežij ter pridobivanjem novih delovnih spretnosti in konkretnih znanj ter stikov z delodajalci podpreti udeležence za njihovo ponovno aktivacijo, integracijo v različne družbene sisteme in ponovno vključitev na trg dela.**

Kot kažejo mnogi dosedanji primeri dobre prakse, je to mogoče doseči s celovitim pristopom, ki ga je potrebno umestiti v kontekst delovanja že obstoječih služb v lokalnem okolju. Osebe, vključene v programe izvajalcev socialne aktivacije, pridobijo konkretne praktične izkušnje za trg dela, ki jih lahko osvojijo tekom usposabljanja pri delodajalcih v samem delovnem procesu pod vodstvom mentorja. Na ta način potencialni delodajalci spoznajo, da imajo brezposelne osebe ogromno znanj, a morda le premalo izkušenj ali možnosti, da le te pokažejo.

**Delodajalec z vključitvijo v projekt socialne aktivacije pridobi možnost, da svoj potencialni kader nauči potrebnih znanj in si s tem zagotovi delavca, ki ga potrebuje.**

Socialna aktivacija naslavlja osebe, ki imajo kljub različnim težavam in oviram določen delovni in/ali zaposlitveni potencial. Udeležencem lahko preko njihove aktivne udeležbe pomaga ozavestiti njihova znanja, spretnosti in veščine, nudi dolgotrajno krepitev moči, motivacijo in oporo ter pomaga ljudem najti mesto v družbi.

Pilotni projekt Socialne aktivacije, ki traja do leta 2022, se bo po zaključku sofinanciranja umestil v sistem socialno-varstvenih storitev in programov v reorganizirano mrežo centrov za socialno delo.



➡ Nataša Verdinek



## Boš en perger?

V Hočah je do sredine petdesetih let prejšnjega stoletja živela družina, ki se je ukvarjala s staro obrtjo izdelovanja medenjakov in podobnih sladkarij

Včasih se sprašujem, kako dobro poznamo svoj kraj, svojo zgodovino in ljudi, ki živijo med nami. Ali pa so živeli. Kaj vse lahko naštejemo nekomu, ki ga zanima naš okoliš, s čim lahko navdušimo ter na kaj smo lahko ponosni. Prepričan sem, da je treba še veliko spoznati ... Pred kratkim sem namreč čisto po naključju naletel na podatek, ki me je presenetil. Za to še nisem slišal in prepričan sem, da je med nami večina takih, ki te zgodbe ne poznajo, sploh med mlajšo populacijo. Pa verjamem, da bo vsakogar pritegnila.

V Hočah je namreč do sredine petdesetih let prejšnjega stoletja živela družina, ki se je ukvarjala s staro obrtjo izdelovanja medenjakov in podobnih sladkarij. Lectarji si pravijo in njihovo družinsko ime je Perger. Pa sem začel brskati in ugotovil, da so njihovi medenjaki in bonboni bili precej priljubljeni med domačini, celo toliko, da se je namesto besede 'medenjaki' uporabljalo ime 'pergerji'. To pa ni kar tako! Misel o teh medenjakih mi ni dala miru, zato sem napisal sporočilo gospodu, ki danes živi v Slovenj Gradcu ter nadaljuje družinsko tradicijo. Ta namreč traja že vse od leta 1757 in danes veljajo za ene najboljših lectarjev v Sloveniji – in še vedno delajo, kot so jih učili predniki. Za svoje izdelke so prejeli najvišja priznanja v Evropi, k njim so ob obisku v Slovenijo prišli nekateri najplivnejši ljudje in znane osebnosti. Med drugim jih je obiskal Dalajlama, Luciano Pavarotti, Nelson Mandela, pa tudi Trump je dobil svoj srček ob poroki z Melanijo od njenih staršev ... Njihovi izdelki zalagajo domala vse Mercatorjeve trgovine pri nas in še kje bi jih našli. A kakšna je njihova zgodba, kako in kje so živeli, ko so delovali pri nas? Kdo je ta gospod Perger, katerega medenjakov se je razveselil vsak otrok?

Na moje sporočilo se je oglasil starejši sin današnjega gospodarja, Lucian Perger. On me je povezal z očetom Hrabroslavom Pergerjem. Seveda sva se dogovorila za srečanje. Ko sem ga zagledal, sem v njem takoj videl dobrosrčnega, veselega gospoda in takoj sva je ujela. Precej zgovoren Hrabro mi je tekom sestanka pripovedoval o mnogih zgodbah, ki so se zgodile njemu in njegovi družini. Mene so zanimale predvsem zgodbe, ki so se dogajale v Hočah ...

Živeli so v hiši nekje med cerkvijo in današnjo pošto. Hrabro se točne lokacije ne spominja, ker je bil takrat še čisto majhen, starejši brat je pa žal že pokojen. Zagotovo pa nekje na mestu, kjer danes stoji Mercator. Ko omeni pošto, se malce zresni in ponosno pove, da je v tej stavbi včasih bila šola in da je njegova mama bila učiteljica. „Mama je bila kar »opasna“, reče v



smehu, ko opisuje, da je prav ona zaslužna, da se je tradicija nadaljevala. Oče je bil dober, predober in je večkrat poklanjal svoje izdelke ali celo denar. „Pri nas je dolga tradicija, od 1757. leta, ampak če ne bi bilo mame, bi to kdaj šlo v maloro, foter je bil tak veseljak, tak Štajerc,“ se spominja z nasmeškom na obrazu. Oče je bil zaposlen v Sani, bil je živilski (slaščičarski) mojster, a je imel še svojo obrt lectarstva. Delavnica in prodajalna je stala v stavbi, kjer je danes lekarna. Bila je majhna luknja, kot za dve mizi. „Tam je bila delavnica in prodajalna,“ se spominja Hrabro.

Pa sem še želel kakšno zanimivo zgodbo. In sem jo dobil. „Ko je bil brat Dimitrij star 8 let, ga je foter že uvajal v proizvodnjo, v izdelavo bonbonov. In seveda, njemu se je vsipalo preveč živilske barve – jagode. Vsi otroci so lulali rdeče in imeli rdeče jezike. Za otroke je bilo to super, mame pa histerične k nam domov, kaj ste naredili. Foter se je pa smejal, pa kaj, vsipalo se mu je malo preveč barve, to nič ni narobe. Potem so šli na inšpekcijo, pa so se tudi tam smejali. Seveda je dal tisto iz obtoka, otrokom, ki so pa tam pomagali in pakirali, je pa tiste bombone vse šenkali, da so se jih do sitega najedli.“



Oče Rudi Perger je bil zelo iznajdljiv, pa si je izmislil, da so njihove parklje in Miklavže oblepili s slikami. „Pravi parklji so iz medenjaka,“ pravi Hrabro ter doda, da so bili prvi, ki so naredili kaj takega. Mama Ljuba pa je kot učiteljica zbirala narodne verze, verze velikih slovenskih pesnikov, pa tudi sama jih je napisala kar nekaj. Hrabro trdi, da je to podedoval od svoje mame. Svojih verzov naj bi imel do zdaj že kakih 15.000. Na ta način, pravi, da združujejo in ohranjajo tradicijo svoje dediščine in slovensko kulturo. Imajo pa tudi ohranjeno 107 let staro srce iz medenjaka, ki ga je njegov ded zakopal v zemljo, ko se je rodil Rudi Perger. Bil je namreč edini sin med 9 sestrami. Danes ga hranijo v svoji delavnici v Slovenj Gradcu.

Še nekaj me je strašno zanimalo. Kako je izvedel za lokalno ime medenjakov. Pa sem dobil zelo nazorno opisan dogodek, neke nedelje pred cerkvijo v Hočah. „Nekega lepega sončnega nedeljskega dne prodajam pred cerkvijo v Hočah. Po svečanosti svete birme si pri stojnici ogleduje, pa tudi kupuje, mlado in staro. Bilo je ravno ob koncu svete maše. Seveda sem precej glasno prodajal, kot je pač v moji navadi (se zasmeje). Opazim moškega, ki me od strani pozorno posluša in zavzeto

spremlja vsak moj gib. Ko se gneča pred stojnico konča in se že pripravljam na skrbno pakiranje in odhod domov, pristopi k stojnici uglajeni gospod, ki me je skozi celotno prodajo zavzeto opazoval. Lepo urejen starejši, po videzu prijazen moški, si pri stojnici ogleduje mene, pa bogato obloženo stojnico, pa zopet mene, pa zopet štant, poln lectarskih izdelkov, zagleda se v tablo z napisom 'Hiša mojstrov in Perger 1757'. Obstoji ter me vpraša, če mi je poznano ime Rudi, Perger da se je pisal. Odrnem mu: 'Kako da ne, saj je to vendar bil moj oče!' Gospodu se zaiskrijo oči in pogovor steče kot po maslu. 'A res? Vi ste sin Rudija in Ljube Perger?' 'Da, jaz sem tamjši sin. Starejši sin Mitja je pa na žalost že umrl,' mu odgovorim. Bil je zelo pretresen, saj je očitno celotno družino nas Pergerjev dobro poznal. Nadaljuje pogovor ter s prstom pokaže na staro stavbo, v kateri je pošta, ki je bila včasih šola. 'Vidite, tukaj je pa učila vaša mama, gospa Ljuba. Tukaj,' pokaže z levo roko v nasprotni smeri urinega kazalca in reče, 'tukaj je pa bila delavnica vašega očeta z malo prodajalno.' Potem se zagleda v skladovnicu medenjakov na stojnici in nemudoma reče: 'Ali veste, kako smo mi domačini rekli medenjaku?' 'Ne, tega pa ne vem,' mu odvrnem. 'Zares me zanima, kako ste rekli medenjaku? Kako, povejte mi.' 'Pergerji,' reče. 'Kako! Kaj ste rekli? Kako, pergerji?' 'Ja, pergerji smo jim rekli. Vsi Hočani smo jim tako rekli. Gremo po pergerje, smo dejali, kadar se nam je zalušalo kaj sladkega. Ja, medenjake smo imenovali pergerji. Zares, bil je pravi mojster, vaš oče. Bodite ponosni nanj in vašo mamo. Bila je čudovita, prefinjenega okusa, pridna in poštena. Dopoldan je učila v šoli, popoldan pomagala možu v delavnici. Zares, mladi mož, ponosni ste lahko na vaše starše in vsi mi živeti Hočani in nasploh Mariborčani smo ponosni, da je ravno v našem kraju živel in deloval takšen mojster. Pa medenjaki ... To pa je bila prava strast takrat nas mladih. Ni ga bilo boljšega kekca kot pergerji!' je rekel gospod, kupil tri zavitke naših medenjakov, urno odprl en zavoj, vzel medeno tablico, jo dal v usta ter s polnimi usti izjavil: 'Da, prav takšni so!! Takšni, kot so bili nekoč pravi pergerji! So, zares so slastni, kot so bili nekoč!' je rekel gospod Glaser, potomec slavnega pisatelja, dramaturga in pesnika, rodoljuba, dr. Glaserja, katerega doprsni kip je stal streljaj stran od moje stojnice. Uglajeni gospod me je lepo pozdravil, zaželel obilo zdravja, poslovnih uspehov in sreče v poslu, ki sem ga podedoval od svojih staršev. Zelo ponosen sem se zazrl v daljavo in gledal za človekom, ki se je z vrečko medenjakov in medeno tablico v ustih oddaljeval od moje stojnice. Hvala gospodu, ki mi je



povedal, kako so vaščani cenili očetove medenjake, jih kupovali in jih celo imenovali Pergerji.

Lectarska obrt je bila od nekdanj najbolj razvita na Štajerskem. Posledično je bilo tukaj tudi največ konkurence. Sredi petdesetih let prejšnjega stoletja se je družina Perger preselila na Koroško. S tem pa s seboj odpeljala tudi del dediščine in tradicije našega kraja.

➔ Žan Krivec

### Spomin na Pergerjeve

Vhod v Pergerjevo delavnico s prodajalno je bil na našem starem dvorišču, to je bilo skupno dvorišče Račičeve gostilne (danes lekarna) in Vodenikove hiše, kjer smo stanovali (v podržavljeni trgovini mojega starega očeta je bila takrat že združna trgovina). Zelo dobro se spominjam te male delavnice, ki je bila za otroke zelo privlačna. Posebej nam je dišala medica, ki so jo kuhali v velikem kotlu – tisto pravo brez alkohola, ki smo jo z veseljem pili predvsem otroci. Kupili so nam jo ob praznikih, posebej ob Jurjevanju, ko so jo prodajali na štantu pod kostanji na sedanjem Glaserjevem trgu. Pa tudi medenjake, seveda, ki so bili predragi, da bi nam jih drugače kupovali. Otroci smo rasli skupaj na tem dvorišču, kjer smo bili za gospo Račič pogosto preglasni. S sestro nama je najbolj ostala v spominu zgodba, ki bi se lahko tragično končala: Hrabro, ki je nekaj mlajši od naju, se je kot otrok vedno motil po očetovi in mamini delavnici. V svoji otroški radovednosti se je nekoč preveč nagnil nad kotel z vrelo medico in padel vanj, imel je kakšnih pet let ali še manj. Oče ga je takoj pograbil, toda v sladki tekočini mu je ponovno zdrsnil iz rok; ko ga je končno lahko rešil, so bile opekline po vsem telesu. Otroci smo od groze pobegnili. Na srečo, skoraj po čudežu, se je po zdravljenju vse lepo zacelilo, malo pa je pomagal tudi med, ki je naravno zdravilo ...

➔ Majda Strašek Januš



# Prijava na brezplačno SMS-obveščanje

Vse pomembne informacije o dogajanju v občini lahko dobite na vaš telefon

Vabimo vas, da se prijavite v informacijski sistem, ki omogoča, da prejmete informacije v najkrajšem možnem času na vaš mobilni telefon ali po e-pošti.

Vse storitve, vezane na informiranje, so za vas brezplačne. Ne odlašajte in se nemudoma prijavite v informacijski sistem, saj boste le na tak način najhitreje obveščeni o pomembnih informacijah in dogodkih v občini.

Prijavite se lahko:

- preko spletne strani: <https://hoce-slivnica.si/einforming>,
- preko maila: [obcina@hoce-slivnica.si](mailto:obcina@hoce-slivnica.si),
- preko telefonske številke: **02 616 53 20** ali
- s pomočjo obrazca, ki ga izpolnite in pošljete na naslov **Občina Hoče-Slivnica, Pohorska cesta 15, 2311 Hoče.**

Priključite se na informacije.

Upravljevec osebnih podatkov je Občina Hoče-Slivnica, Pohorska cesta 15, 2311 Hoče. Več o obdelavi osebnih podatkov in vaših pravicah v zvezi z vašimi osebnimi podatki si preberite na spletni strani: <https://www.hoce-slivnica.si/einforming>.



OBČINA  
HOČE-SLIVNICA

*občina z vizijo*

Ime in priimek:

Naslov:

GSM številka, kamor želite prejemati obvestila:

E-naslov:

Datum:

Podpis:

\*Upravljevec osebnih podatkov je Občina Hoče-Slivnica, Pohorska cesta 15, 2311 Hoče.

Več o obdelavi osebnih podatkov in vaših pravicah v zvezi z vašimi osebnimi podatki, si preberite na spletni strani: <https://www.hoce-slivnica.si/einforming>